

Shahajirao Patil Vikas Pratishthan's

S. B. PATIL COLLEGE OF ENGINEERING

Approved by AICTE New Delhi, and Affiliated to Savitribai Phule Pune University, Pune,
An ISO 9001:2008 Certified and NAAC Accredited Institute,
Pune - Solapur express highway, Tal-Indapur, Dist- Pune 413106

UTKARSH

2016-17

UTKARSH

2016-17

Shri. Harshwardhan S. Patil
President

Mrs. Bhagyashree H. Patil
Secretary

Ms. Ankita H. Patil
Trustee, SPVP

Advisory Board

Mr. Sachin Itkar

Dr. Girish Desai

Mr. Dilip Ranadive

Editor

Dr. Pravin D. Nemade
Principal

Magazine Coordinator

Mrs. Sonali T. Kadam
Assistant Professor / Comp.

Magazine Committee Members

Mr. Gawande U. S.

Assistant Professor / Civil

Ms. Gajare Y. V.

Assistant Professor / E&TC

Mr. Amrute A. V.

Assistant Professor / Mech.

Mr. Belsare P. P.

Assistant Professor / Comp.

Mr. Mane T. G.

Assistant Professor / Elect.

Mr. Khandagale A. P.

Assistant Professor / App.Sci.

Disclaimer

Statements made and information presented by contributors to this magazine do not necessarily reflect the views of Utkarsh, and no responsibility can be assumed for them by Utkarsh or its Executive Members and Editors

Principal's Message

Dear friends,

I am extremely happy to bring out this message for our college magazine “UTKARSH” published for the academic year 2016 – 2017. Efforts such as this will provide an opportunity for the faculty and students to showcase their talents in writing, essay, poetry writings, sketching and drawings among others. Such value additions are very much essential for the young technocrats, engineers and scientists, who the college produces, to demonstrate their ideas for a developed India.

Today, SBPCOE has grown in all directions and has become a distinguished center for modern learning. In addition to the numerous achievements of the institute this is yet another mile stone in curricular and co-curricular activities. This Utkarsh magazine certainly would induce the young engineers to promote their creativity in approaching things differently. Education is not an act of acquiring knowledge but learning a skill to lead life and forming one’s personality. This is an ennobling process of growth.

I can boldly say that we have excelled in every initiative that we undertook and we have stood together in facing the challenges in providing quality education to students. I am sure the college will scale even greater heights in the years to come and serve many more billions in the society.

I appreciate and congratulate the students and faculty coordinators who have made energetic efforts to bring out this magazine. I wish them all success.

Dr. Pravin D. Nemade
Principal

Co-ordinator's Message

Dear Readers,

It gives me great opportunity to present the fourth issue of UTKARSH, the measure of progress. The name and fame of an institute depends on the caliber and achievements of the students and teachers. The role of a teacher is to be a facilitator in nurturing the skills and talents of students. This magazine is a platform to exhibit the literary skills and ideas of teachers and students.

Magazine has a great educative value in terms of encouragement of the students to think and write. So they develop their writing skills and talent. They also develop their power of thinking and strengthen their imagination power. A general knowledge of the students increases and they acquire the habit of reading and writing

We would like to place on record our gratitude and heartfelt thanks to all those who have contributed to make this effort a success. We profusely thank the management for giving support and encouragement and a free hand in this aspire. Last but not the least we are thankful to all the authors who have sent their articles.

Happy reading!

Sonali T. Kadam

*Magazine Coordinator,
Assistant Professor - CSE*

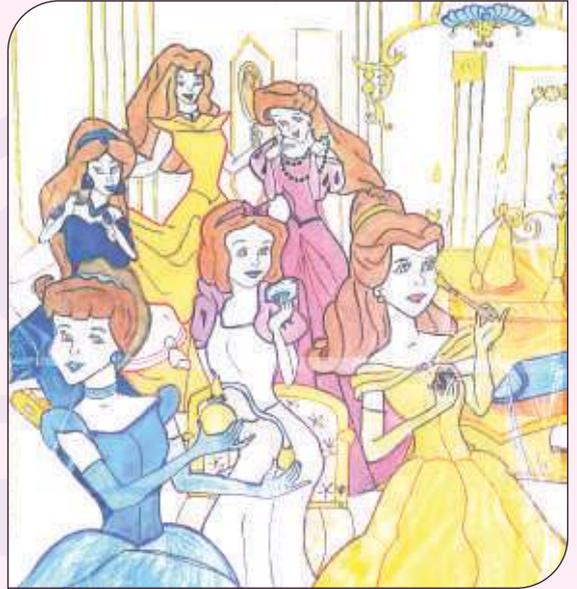
Colorful Days

Colorful Days

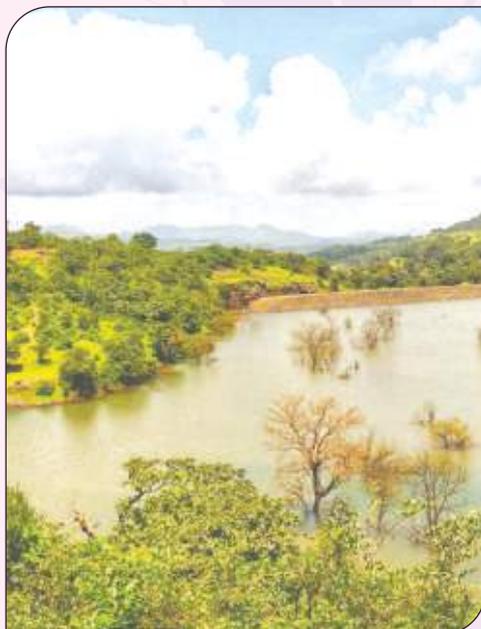
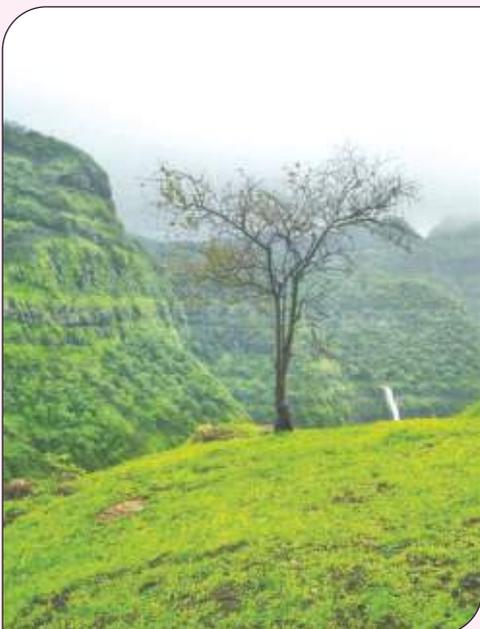
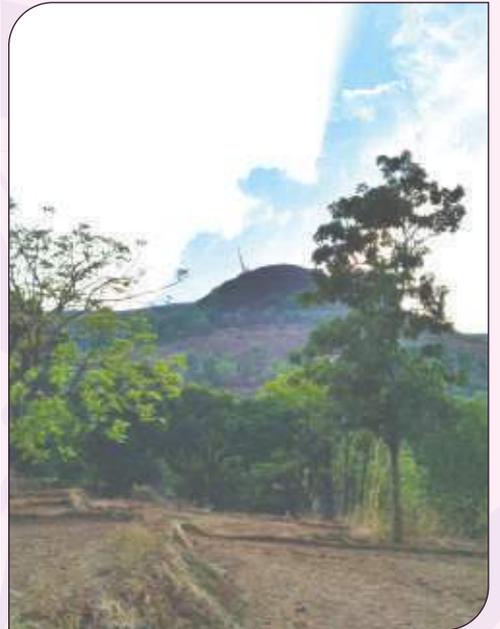
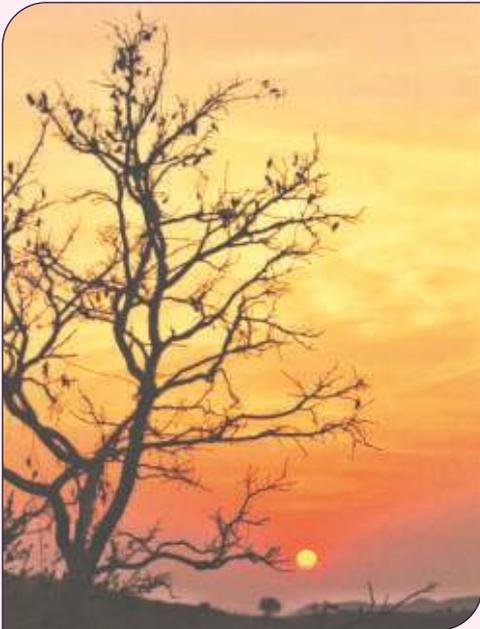
Paintings

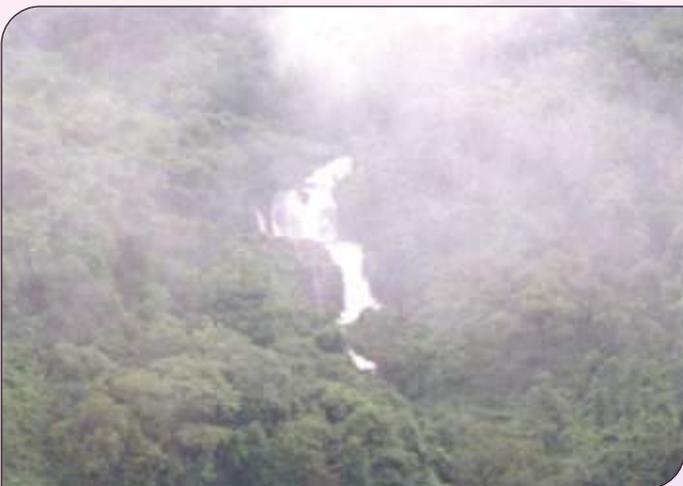
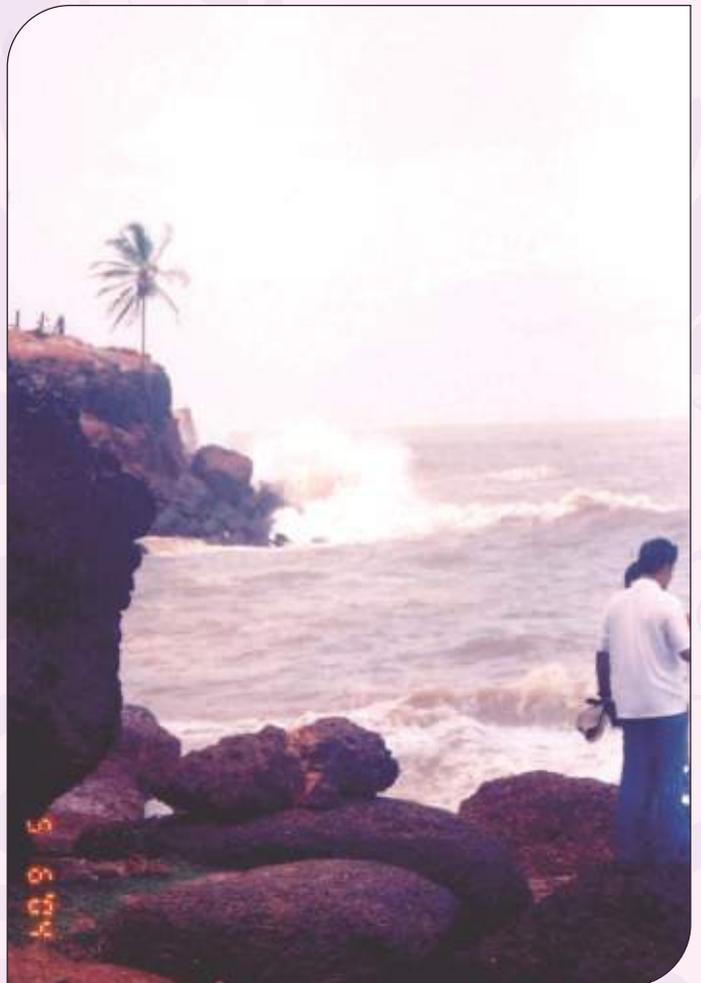
Photography

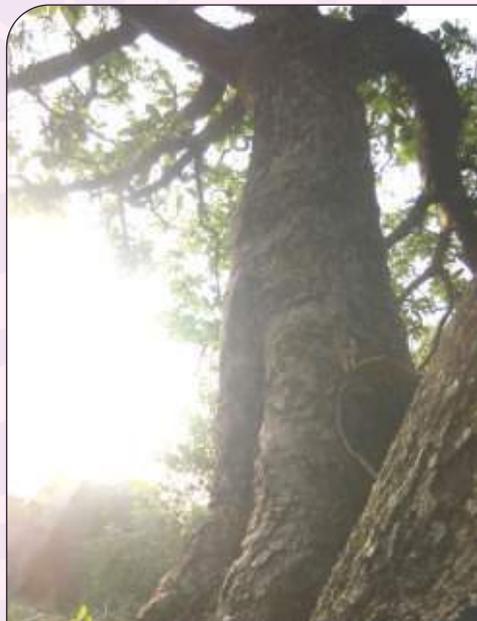
Photography

Photography

Photography

पूर तालुक्यातील गुणवंतांचा वनगळीत गौरव

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

पदवीनंतर जीवनाचे शिक्षण सुरू : डॉ. हल्द

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

स. बा. पाटील च्या २९ विद्यार्थ्यांचा गौरव

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

युवा अभियंत्यांनी उद्योजक बनण्याचे स्वप्न बाळागावे : तावरे

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

पाटील कॉलेजच्या विद्यार्थ्यांनी तयार केले सौरवाहन

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

वनगळी 'अभियांत्रिकी'चे आऊट ओद्योगिक परिसंच

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

प्राध्यापकांच्या आत्मपयासाठी पाठ्यपुस्तक

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

वनगळीत महिलांसाठी कार्यशाळा

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

'एस. बी. पाटील'मध्ये शिक्षक पुरस्कारांचे आयोजन

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

आधुनिक तंत्रज्ञान विद्यार्थ्यांपर्यंत पोहोचविण

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

श्री. बा. पाटील महाविद्यालय

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

पाटील महाविद्यालयात 'ओराफोस्टो' कार्यशाळा

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

शिविरात २२९ बाटल्याची संकलन

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

श्री. बा. पाटील महाविद्यालय

बळढा, ता. २० : पारंगीत २०१९-२०२० शैक्षणिक वर्षात उत्तम गुणाने उत्तीर्ण झालेल्या विद्यार्थ्यांचा वनगळीत गौरव करण्यात आला. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते. यावेळी वनगळीत गौरव करताना उपस्थित होते.

Shehrajoo Patil Vikas Pratishthan

S. B. PATIL COLLEGE OF ENGINEERING, INDAUR

Dist Pune - 413 106

(Approved by AICTE, Govt. of Maharashtra, DTE, Affiliated to Savitribai Phule Pune University) (An ISO 9001:2008 Certified Institute)

www.spp.edu.in, Email: sbpcprincipal@gmail.com, Contact : 9423975240

APPOINTMENT FOR ENGINEERING

Applications are invited for PROFESSOR, ASSO. PROF., ASST. PROFESSOR, PHYSICAL DIRECTOR, TRAINING & PLACEMENT OFFICER, WORKSHOP INSTRUCTOR AND TECHNICAL ASST.

BRANCHES : Civil, Computer, Electrical, E&TC, Mechanical, Mathematics

Qualification, Experience and Scale are according to AICTE, Govt. of Maharashtra, University of Pune norms. Preferably PhD candidates in all discipline. The Application should reach through Email : sbpcprincipal@gmail.com only within 7 days.

Principal

Index

English Section

1	Pleasure of Reading	04
2	Sunshine	04
3	Smile	04
4	Friends	05
6	School	06
7	Newton and Einstein	06
8	Dare to Be	06
9	Rainbow	07
10	Magazine Fun	07
11	What does Electrical Engineering Teach us....?	07
12	Enjoy	08
13	Friends Forever	08
14	A Friend	08
15	My Small Wish	09
16	Life	09
17	Good Friends	09
18	Success	10
19	Thought	10
20	Don't wait for the	10
21	The Unique Personality Swami Vivekanand	10
22	A Teacher	12
21	Immerging Technology – Liter of light	12

अनुक्रमणिका मराठी हिंदी विभाग

१	गिरना भी अच्छा है	१४
२	आशाएँ	१४
३	आधार	१४
४	स्त्री-भृण हत्या-एक समस्या	१४
५	आयुष्य	१५
६	जिद्द	१५
७	Invitation	१५
८	जय महाराष्ट्र	१६
९	सर, तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय?	१७
१०	रक्तदान जीवनदान !	१७
११	संकटासही ठणकावुन सांगावे,आता ये बेहतर.	१८
१२	जीवन	१८
१३	दिवस...	१८
१४	आयुष्य	१९
१५	लडकी का जन्म	१९
१६	छत्रपती संभाजीराजे	२०
१७	डबक्याबाहेर पाऊल ठेवताना...	२०
१८	मैत्रिण	२१
१९	वृद्धाश्रम	२१
२०	फेसबुक	२२
२१	बुद्धा	२२
२२	तराना	२२
२३	मैत्री	२३
२४	खपवळर	२३
२५	पाऊस आला	२४
२६	मुली	२४

२७	वेळ	२५
२८	तरुण पिढीला आध्यात्माची गरज	२५
२९	जिकण्यासाठी जन्म आपुला...	२५
३०	वेळ	२६
३१	टपरीवरचा चहा	२७
३२	आयुष्य आहे एक सुंदर पहाट।	२७
३३	दोस्ती	२७
३४	आयुष्य छोटं आहे	२८
३५	कॉलेज मधील जीवन	२८
३६	माझ्या स्वप्नाची सुंदर परी	२८
३७	'बा' माझा शेतकरी-राया	२९
३८	थोरला भाऊ	२९
३९	आयुष्यातले काही कळत नाही	२९
४०	आयुष्याचे स्वप्न	३०
४१	कटू सत्य	३०
४२	अब रहम नहीं करंगा मैं	३०
४३	वशिला	३१
४४	पिता	३१
४५	मनी धीर धरी शोक आवरी जननी	३२
४६	चाँद जब तक पूरा नहीं होता	३२
४७	गणराया (गणपती)	३२
४८	आकाश झेप	३२
४९	आई आणि कॉम्प्युटर	३३
५०	एक अनाथ	३३
५१	तन्हा -सफर	३४
५२	मैत्री	३४
५३	मावळा	३५
५४	देश	३५
५५	बेटियाँ	३५
५६	दुनिया	३५
५७	माँ- बाप	३६
५८	मन	३६
५९	माणूस कसा बदलतो?	३७
६०	गुरुपौर्णिमा	३७
६१	गुलमीहर	३७
६२	कागदाची "नाव" होती...	३८
६३	स्वप्न	३८
६४	आयुष्याला घावे उत्तर	३८
६५	हिंदवी स्वराज्य व्हावे	३८
६६	बस एक कदम और...	३९
६७	तेरी मेरी बाते	३९
६८	पण लोक काय म्हणतील..?	३९
६९	बाप तो बाप असतो	४०
७०	माझे बाबा	४०
७१	स्वामी विवेकानंद !	४१
७२	हरवलेलं बालपन	४३
७३	मैत्री	४३
७४	छत्रपती शिवजी महाराज	४४
७५	गावरान सर	४६
७६	आलीया तोऱ्यात.... प्रितीच्या खोऱ्यात...	४६
७७	माझ्या वर्हीच शेवटचं पान	४६
७८	सुभाषिते	४७
७९	पण लोक काय म्हणतील..?	४८
८०	नामंजुर	४८

English Section

Pleasure of Reading

Reading is a delightful and interesting hobby. Ruskin Bond called "Books are a King Treasuries. To open a book is to open a treasure-house of wisdom and knowledge. Books are friends to the lovely companions to the deserted joy to the joyless, a helper to the helper. They bring light into darkness & sunshine into shadow by reading good books we get aesthetic pleasure. Poetry is more than life and also less than life. Books gives us the advanced knowledge, extra information about our daily life. The reading of novel creates a world of thrills, adventure and beauty before use & make this hard life worth living for us. Literature reflects the image of life, it shows a light on the current social and political problems. We identify ourselves with the character completely, that we rejoice with them in their sufferings. Reading of books especially novels, dramas, Poetry, gives recreation to the frustrated mind & provide freshness to the heart.

"Killing of a books a of killing of a man". He, who kills a man, kills a reasonable creature, but he, who destroys a good book, destroys a the reason itself. A man, who kills good book, may kill the image of God.

So reading gives us 'Divine Pleasure'

- Rushikesh Khobare

“Reading
gives us some
place to go
when we have
to stay where
we are.”

Mason Cooley

Sunshine

A yellow song about autumn
Leaves falling slowly
May nature embrace me gently
Birds mixing tunes
Of such ecstatic sound
Rising a sweet melody
Creeds and song carried with the wind
in the highest tempo
Kissing one heart priceless gold
Crossing bridges and mountain majesty of the world
Rustling softly breathless whispers treasure
Most quiet need, by autumn sun and candlelight
Like sweet thoughts in a dream
Dazzling of wonder as magical charms
Floating flutters gently on a breeze
delightful day it is for all who dwell
delicately blown upon warm sunlight rays
the sumptuous yearning of summer that left
Breathtaking feeling dance circles around
Viewing elements and seasons as they change
Deeply touches embracing beauty inside
Into the dawn's early and tender caresses
You stand in front of the sun
morning dewdrops upon your vision

-Saniya F. Mashayak
B.E. Comp.

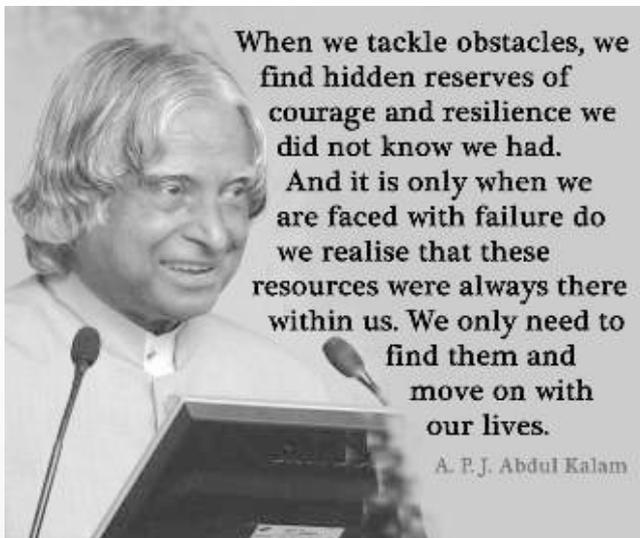
Smile

We had goldfish and they circled around and around
In the bowl on the table, near the heavy drapes
covering the picture window and
my mother always smiling, wanting us all

to be happy, told me, 'be happy Henry!'
and she was right, it's better to be happy if you
can
But my father continued to beat her and me several
times a week, while
raging inside his 6-foot, two frames, because he couldn't
understand what was attacking him from within.
My mother, poor fish,
wanting to be happy, beaten two or three times a
week, telling me 'Henry, Smile!
why don't you ever smile?'
and then she would smile, to show me how,
and it was the
saddest smile I ever saw
One day the goldfish died, all five of them,
they floated on the water, on their sides, their
eyes still open,
and when my father got home he threw them to the cat
there on the kitchen floor and we watched as
my mother smiled.

B.E. Computer

Friends

you're always there,
When I am sad.
mad or just having a bad day,
you're always there,
Doesn't matter what mood I'm in,
You're always there..

Thank you very much,
I really appreciate it.
I love the friendship we share
but most of all I love you.
You're always there..

The sound of your soothing voice
is like the sound of a chorus of angels
that fill my heart with joy
No matter how far or near,
You're always there

Forever in my heart
you will be for years and year.
Through thick and thin we will stand.
You're always there

We will always be friends forever and ever
You're always there
When it comes down to it,
I will always be there for you
And
You will always be there for me

-Saniya F. Mashayak

B.E. Computer

School

School can be fun... school can be boring
 School can bring friends... school can bring enemies
 School can bring kiri... school can bring lake porter
 School can bring rules... but you can break them
 School brings bullies... school brings friends
 School bring work... school brings cheating
 School brings beaver (mason)
 School brings bonsai (Andy)
 School brings little people (Kirilee)
 School brings tree (Harley School Brings Miss Smiley or
 little poeple (Me!!!!!!))

Priyanka R. Lakade

B.E. Computer

Newton and Einstein

Ego= 1/ Knowledge

"More the knowledge, Lesser the Ego,
 Lesser the knowledge, More the Ego..."

Science - Newton= 0

Imagination is more important than
 knowledge, knowledge is Limited.

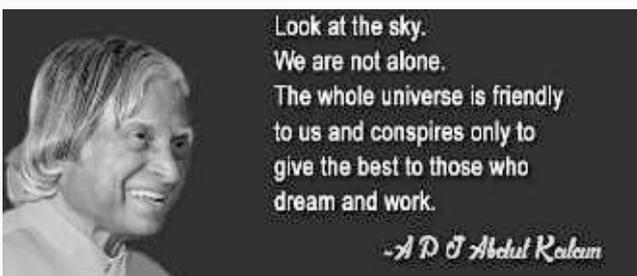
Imagination encircles the world,

Information is not knowledge

Ego=1/ Brain

-Nale Ganesh Dattu

S.E. Electrical

Dare to Be

When a new day begins, dare to smile gratefully.
 When there is darkness, dare to be the first to shine a light.
 When there is injustice, dare to be the first condemn it.
 When something seems difficult, dare to do it anyway.
 When, life seems to beat you down, dare to fight back.
 When there seems to be hope, dare to find some.
 When you're feeling fired, dare to keep going.
 When times are tough, dare to be tougher.
 When love hurts you, dare to love again.
 When someone is hurting, dare to help them to heal.
 When another is lost, dare to help them to find the way.
 When a friend Pulls, dare to be the first to extend a hand.
 When you cross paths with another, dare to make them smile.
 When you feel great, dare to help someone else feel great too.
 When the day has ended, dare to feel as you are done your best.
 Dare to be the first best you can-
 At all times, Dare to be!"

-Sanket Kisan Bhagat

S.E. Electrical

Rainbow

RED tastes like Idlipops and looks Life a Dozen Roses,

ORANGE looks like the Vols and tastes like Juicy Oranges

YELLOW Smells like, Daffodils and tastes like Bananas.

GREEN looks like a fresh Cucumber and sounds like Peepers in Pond.

BLUE Looks like sky in afternoon sound like pushing Waters.

INDIGO Sounds like the Hour before dawn and smells like a Ripe Plum.

VIOLET Smells like a Garden in Spring and tastes like Grape Popsicles.

-Prajakta Gaikwad

T.E. Computer

Magazine Fun

Love to read the poetry...
to see what's waiting on page three,
Is it a Puzzle or a mystery?
The crafts are great
I Love the jokes and riddles too.
Knock-knock who's there?
It's Boo Boo Who?
The Stories whisk me everywhere.
Castle Ballpark, Turfie race.
Then- Zoom!; I'm off to outer space
Forget the television screens
and noisy video machines
I'll find my fun in magazines..

-More Rani

T.E. Computer

"What does Electrical Engineering Teach us....?"

Transformer:- Step up your dreams, passion and love. step down your anger, worries and Sadness.

Motor:- Keep moving fast and continuously with high efficiency.

Generator:- Generate wisdom through your knowledge.

Conductor:- Have least resistance for friends, good company & thoughts.

Insulator:- High resistance for your weakness.

Fuse:- Protect yourself first from danger.

Switch:- Have reliable control over emotions & Fellings.

Battery:- Store energy and be strong.

Capacitor:- Lead your life during struggles.

Inductor:- Avoid ego during your success.

Circuit Breaker:- Know the problem and take appropriate action before it affects you.

Sensors:- Keep analysing your self & keep measuring your values.

Lightning Arrestor:- Ground sudden surges in your life. Life is all about Electricity..

T.E. Electrical

Enjoy

Enjoy every moment of every day.
Take your time to go out and play.
Enjoy the time when all goes well,
and when it's bad, do not dwell.
Enjoy every heartbeat, your heart
is willing to give,
Make it count, for so long as you live.
Enjoy the things you like, endure
the things you not.
Count your blessing, there are a lot!
Enjoy the love of the people around you.
Pick yourself up, when you are feeling blue.
Enjoy every smile, each splinter of fun,
Enjoy your life, you will only get one...

-Komal Jadhav

T.E. Computer

Friends Forever

A Friend is like a flower,
a rose to be exact,
or maybe like a brand new gate,
that never comes unlatched.
A friend is like an owl,
both beautiful and wise
or perhaps a friend is like a ghost,
whose spirit never dies.
A friend is like a heart that goes
strong until the end.
we would be truly alone
If we didn't have a friend

-Pradnya Pakale

T.E. Computer

A Friend

A friend is like a ray of sunshine,
making a brighter day.
That fills our life with a light so bright,
All the clouds are driven away.
A friend is like beautiful music,
That lingers in our heart.
And when a lovely melody is heard,
The ills of life depart.
A friend is like a refreshing breeze,
Making sure we feel at ease.
Bringing happiness into our life,
Always sharing our pain and strife.
A friend I hold close to my heart,
Even when we are miles apart.
I pray and thank God every day,
For a friend He sent my way.

-Nilesh Nanavare

T.E. Computer

My Small Wish

Oh! God let me fly..
Let me fly..
Let me fly like a butterfly,
I will caper in the evergreen nature,
I will cover the whole journey of nature,
Sometimes I will fly over the big tree,
Sometimes I will fly over bush,
Oh, God let me fly..
Let me fly..
Let me fly like a butterfly.
Flowers will be mine,
I will flutter everywhere,
on different colour flowers,
I will be free of all my work,
I will have no bind,
Oh! God Let me fly..
Let me fly..
Let me fly like a butterfly
My Joy is no bound,
I am thinking of butterfly's life,
I will see the world,
Through the eyes of a butterfly,
I will fly high and high,
Oh! God let me fly..
Let me fly..
Let me fly like a butterfly..

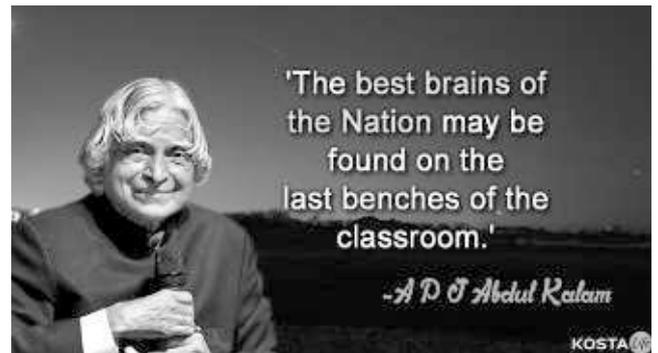
- Prof. Gajare Yogita

Life

Life is a Definite goal, surely to be achieved.
Life is Never burden, which is to be heaved.
Life is a tough struggle, as the elders say.
Life is no joke, to be taught Away.
Life is a contest, to be won for sure.
Life is no disease, so hard to cure.
Life is a journey, comfortable to be made.
Life is no such gamble, which is to be played.

-Sachin Waghmode

T.E.(E&TC)

Good Friends

Care for each other...
CLOSE FRIENDS
Understand each other...
TRUE FRIENDS
Stay forever
Beyond World,
Beyond Distance,
Beyond Time....!

-More Rani

B.E. Computer

Success

Sky is blue path
Just walk along to
Get your destination there
Every Star will guide you along the
Meteor as on Obstacle
And you are inspired by the moon.
Land is brown
Guiding you along with sky
Never stop till you reach the end.
Here, plants and trees also guide
Only mountains are obstacle.
Reach the peak and you are there.

-Pawar Amruta M.

B.E. Computer

Thought

"Think twice before you speak,
because your words
and Influence
will plant the seed of
either 'Success or Failure'
in the mind of another"

-Rajshri Nikam

B.E. Computer

Don't wait for the

Don't wait for the
Perfect moment.
Take the moment
and make it perfect

- Rajshri Nikam

B.E. Computer

The Unique Personality Swami Vivekanand

The Unique Personality Swami Vivekanand

After his enlightenment, many disciples gathered around Ramakrishna Paramahansa. One of Ramakrishna's disciples was Swami Vivekananda. Vivekananda was the first yogi to go to the United States in 1893 for the Parliament of the World's Religions in Chicago, after which he caused a spiritual wave. When people were very resistant to anything new, he came and opened up the gates to some extent.

Vivekananda came to Ramakrishna and asked, "You are talking, God, God all the time. Where is the proof? Show me the proof!"

Ramakrishna had a very different kind of attachment towards Vivekananda, because he saw him as a means to take his message to the world. By himself, Ramakrishna could not do it and so he saw Vivekananda as a vehicle.

People around Ramakrishna did not understand why he was so mad about Vivekananda. If Vivekananda did not come to see him even for a day, Ramakrishna would go looking for him because he knew that this boy had the necessary perception to transmit. Vivekananda was

equally mad about Ramakrishna Paramahansa. He did not look for any employment, he did not do anything that people of his age are normally supposed to do. He just followed Ramakrishna all the time.

There is a very wonderful incident which occurred in Vivekananda's life. One day, his mother was very ill and on her deathbed. Now it suddenly struck Vivekananda that there was no money in his hands and he was unable to provide her with the necessary medicine or food. It made him very angry that he was unable to take care of his mother when she was really sick. When a man like Vivekananda gets angry, he gets really angry. He went to Ramakrishna – there was nowhere else to go, even if he got angry, that was where he went.

He told Ramakrishna “All this nonsense, this spirituality, where is it getting me? If I was employed and had done the things that I was supposed to do, today I could have taken care of my mother. I could have given her food, I could have given her medicine, I could have given her comfort. Where has this spirituality taken me?”

Ramakrishna being a worshiper of Kali, had a Kali shrine in his house. He said “Does your mother need medicine and food? Why don't you go and ask the Mother for what you want?” It sounded like a good idea to Vivekananda and he went into the shrine.

After about an hour, he came out and Ramakrishna asked, “Did you ask the Mother for food, money and whatever else your mother needs?”

Vivekananda replied, “No, I forgot.”

Ramakrishna said, “Go back inside again and ask.”

Vivekananda went into the shrine again and came back after four hours. Ramakrishna questioned him, “Did you ask the Mother?”

Vivekananda said “No, I forgot.”

Ramakrishna again said. “Go inside again and this time, don't forget to ask.”

Vivekananda went inside and after almost eight hours, he came out. Ramakrishna again asked him, “Did you ask the Mother?”

Vivekananda said “No, I will not ask. I have no need to ask.”

Ramakrishna replied “That's good. If you had asked for anything in the shrine today, this would have been the last day between you and me. I would not have seen your face ever again, because an asking fool does not know what life is about. An asking fool has not understood the very fundamentals of life.”

Prayerfulness is a certain quality. If you become prayerful, if you become worshipful, it is a fantastic way to be. But if you are praying with an expectation that you will get something, then it is not going to work for you.

Tushar Rupanawar

(B.E.Electrical)

A Teacher

Yes, I'm a teacher.....

Yes, Behind that doctor,

It's me, a teacher.....

Behind that economist,

It's me, a teacher.....

Above those astronomers,

It's me, a teacher.....

I carry the light even though they mostly make jokes of me.....

But I am a teacher.....

I don't qualify for a bungalow or a villa nor earn enough to buy an expensive house or a car.....like many officers and politicians.

But yes, i am a teacher.....

Some think or even say that I have too many holidays, never knowing that I spend those holidays either correcting papers or planning what and how I'm going to teach when I go back to school/college/Institution.....

Because i am a teacher..,

Sometimes i get confused and even get stressed by the ever-changing policies over what and how I have to teach.....

Despite all that, I am a teacher and I love to teach and I'm teaching.....

On pay-days I don't laugh like highly paid officers and others, but by the next day I love to come with a smile to those that I teach.....

Because I m a teacher....

The main source of my satisfaction is when I see THEM growing, succeeding, having all those assets, bravely facing the world and its challenges,

and I say yes I've taught in spite of living in a world opened by Google..

Because I am a teacher...

Yes I am a teacher.....

It doesn't matter how they look at me,

It doesn't matter how much more they earn than I DO.

It doesn't matter that they drive while I walk because all what they have is through me,

A teacher..

Whether they acknowledge me or not.....

I am a teacher....

This is all for my teachers and make them proud of their career.

Prof. Sonali Kadam

Immerging Technology – Liter of light

It is also known as Solar Bottle Bulb. It is constructed with 2 liter soda bottle, water, and bleach. When inserted through the roof of a structure, the device generated approximately 50-60 watts of omnidirectional light. A total of 8 different prototypes were designed and tested using a 100 watt full spectrum bulb to simulate the light of the Sun. Standard soda bottle solar lights are currently being used in Manila, the Philippines and other countries. The modified designs that were engineered can be used to improve the amount of indoor lighting for households in these developing countries, fulfilling the social and economical needs.

A growing problem with access and affordability of indoor lighting in developing countries has led to the renewed interest in studies of solar lights. The access to electricity for indoor lighting in developing countries is very important for growth, both socially and economically. In developing countries urban areas have access to electricity, while rural areas do not. Also, the accessed electricity must be affordable, or it is of no use. With solar lights, the cost is not important since there are no expenses for electricity. Regression in the area of electricity for rural communities has created a surge in solar lights. The availability of light enhances the opportunities for a better education, a healthier life-style.

Massachusetts Institute of Technology have designed a device to aid in the need for easily accessed and affordable indoor lighting. They produced a soda bottle solar light that reflects light to as much as 50 or 60 watts made from a 2 liter, clear, plastic soda bottle filled with water and bleach. When inserted through the roof of a house, with approximately 1/3 of the soda bottle outside and 2/3 of the soda bottle inside, the device manipulates the ultraviolet rays of the sun, resulting in an omnidirectional light source. Throughout the Philippines, soda bottle solar lights are being used by people who are not able to access or afford electricity for indoor lighting. The use of soda bottle solar lights will dramatically affect the lives of families who live each day without lighting and who are struggling to provide for their families.

This simple innovation is not perfect- the water needs to be replaced every five years and obviously without any provision for energy storage, the bulb will not work at night. But the advantages are overwhelming for communities that are deprived of daylight. It is surprisingly effective, using a cheap and locally available material that allows the poor in these settlements to use their homes more effectively. The bulb does not produce any harmful pollutants and also reduces the dangers from faulty and temporary electrical connections that cause devastating fires.

Dhanashree Gaikwad
BE Electrical

मराठी , हिंदी विभाग

गिरना भी अच्छा है

औकात का पता चलता है
बढ़ते हैं जब हाथ उठाने को
अपनो का पता चलता है।
जिन्हें गुस्सा आता है
वो लोग सच्चे होते हैं
मैंने झूठों को अक्सर मुस्कराते हुए देखा है...
सीख रहा हूँ मैं भी
इंसानों को पढ़ने का हुनर
सुना है चहरे पे किताबों से ज्यादा लिखा होता है।

प्रज्ञा पकाले
बी.ई. कम्प्युटर

आशाएँ

भला ही कोई तो ऐसा
जो कुछ मेरी मदद कर सके
जाए दूँ देखा मेरे सपन कहाँ हैं
और
जहाँ हो वही पहुँच कर
कह दे उन से
उनका पिता यहाँ चौखट पर दिये संजोए
विजय संदेशा सुनने की इच्छा में
बिहवल
उनकी राह जोह रहा है

प्रज्ञा पकाले
बी.ई. कम्प्युटर

आधार

जगण्यासाठी आधाराची खरंच गरज असते का? आपण ज्यांना आधार मानतो तो खरोखर आधार असतो का? गडद अंधारातून आपण प्रकाशात येताना एकटेच येतो पुन्हा काळोखातून विरतानासुद्धा हा एकटेपणाच आपली सोबत करतो. मग या उजेडातल्या प्रवासात ही वेडी तहान का? तिच्यावाचून असहाय्य व्हावं इतकी तिची मिनास का? ज्यांचा आधार शोधायचा तो तरी कुठं समर्थ असतात तरीही त्यांच्या हाताची ऊब आपल्याला का हवी असते? गंमत म्हणजे आपल्या खांधावरती कुणाची मान विसावू पाहते.

-लकडे शर्मिला ज्ञानदेव

स्त्री-भ्रूण हत्या-एक समस्या

‘ने मजसी ने परत देवा
पृथ्वीवर प्राण तळमळला’

स्त्री म्हणजे देवाने निर्माण केलेला गोड चमत्कार स्त्रियांना आपल्या जीवनात अनेक कष्ट सोसावे लागतात. त्यांचे जीवन हे फक्त दुसऱ्यांसाठीच असते. त्यांना एखादी गोष्ट करायचे सुद्धा मूठभर स्वातंत्र्य नसते. एकविसाव्या शतकातील स्त्रीही सबला आहे. ती कोणत्याही अडचणींना धाडसाने तोंड देते. ती अन्यायाचा प्रतिकार करते. देवाला प्रत्येक ठिकाणी पोहचता येत नाही म्हणून त्याने आईला निर्माण केले. ती सुद्धा एक स्त्रीच आहे. स्त्री तिचे सर्व कर्तव्य पार पाडत असते. तरी सुद्धा तिला कष्ट सोसावे लागतात. स्त्री ही आज-सुद्धा अडचणीत आहे. तिला आजसुद्धा अनेक समस्यांना सामोरे जावे लागतात.

स्त्रीभ्रूण हत्या हा शब्द ऐकताच अंगावर शहारे येतात. या शब्दावरून समाजाची स्थिती कळते. स्त्री भ्रूणहत्या हा समाजाला लागलेला एक मोठा कलंक. स्त्रियांचा सुरक्षिततेसाठी प्रश्न हा अधिकच गंभीर होत चालला आहे. माझ्या मते सुरक्षिततेसाठी स्त्रियांनी धडे घेतले पाहिजेत. स्त्रियांना आत्मनिर्भरतेसाठी वाटचाल केली पाहिजे.

महात्मा गांधीजींच्या मते, भारतातील स्त्री जेव्हा रात्री बारा नंतर घराच्या बाहेर निघू शकेल, तेव्हा खरा आपला भारत स्वतंत्र होईल. शिवाजी महाराजांच्या स्वराज्यात स्त्रियांना खूप मान होता. त्यांच्या काळात पुरुषप्रधान स्थिती होती परंतु ते मात्र स्त्रियांना योग्य न्याय देत असे. महात्मा फुलेनी आजची अशी स्थिती व्हावी, म्हणून शाळा सुरू केल्या नव्हत्या. त्यांना तर स्त्रियांची प्रगती करायची होती. स्त्रियांबद्दलचा समाजाचा दृष्टीकोण बदलायचा होता. स्त्रियांना पुढे न्यायचे होते.

आई पाहिजे, बहीण पाहिजे, सून पाहिजे तर मग सगळ्यांना मुलगी का नको वाटते. कोठून मिळणार या सर्व गोष्टी. या सर्व गोष्टीसाठी आपण आपला स्त्रिबद्दलचा दृष्टीकोन बदलला पाहिजे म्हणून मला एक कविता आठवते

‘सांग ना गं आई

असा मी काय गुन्हा केला
सुंदर जग हे पाहण्यासाठी
प्राण माझा का गेला
अगं आई माझे आई
मुलगी झाल्याने रडू नको
सांगते ते मी मोडू नको
दुनिया सारी जरी बदलली
माय माझी तू तोडू नको
अगं आई माझे आई
दोन्ही घरांचा दिवा उजळते
अशी तुझी ही मुलगी

सासरचा हा स्वर्ग पाहते

माहेरची ही पाहुणीगं

नाजूक कळीतून फुल उमलल्यासारखे मुलगी उमलते. तिला आपण बेफीकीरपणे मारुन टाकतो. ही आजच्या काळातील खरी स्थिती आहे. स्त्रियांच्या बाबतीत असेच घडते. स्त्रीभ्रूण हत्या ही मोठी व चिंतनकारक गोष्ट आहे. म्हणून आपण स्त्री-भ्रूण हत्या रोखण्यासाठी जनजागृती केलं पाहिजे. विविध कार्यक्रमांचे आयोजन केले पाहिजे त्यातूनच समाजाची प्रगती होईल. समाजाला नवी दिशा मिळेल.

मुलगा असो व मुलगी ही दोन्ही देवाचीच रूपे आहेत, होय ना?

-बागवान फरियाल

एस.ई.कंप्युटर

जिद्द

रात्रीच्या अंधारानंतर पहाटेचा प्रकाश असतो
जिवनातील निराशेनंतर आशेचा किरण असतो
गुलाबाच्या झाडावर देखील काट्यानंतर फूल असते

डोळ्यातील अश्रून्तर ओठावरती हसू असते
खचलेल्या मनाला कोणीतरी दिलासा देणारं असतं
यशाच्या उंबरठ्यावर कोणीतरी वाट पाहणारं असतं

एक जिद्द हवी सतत पुढे जाण्याची

एकदा पुढे टाकें पाऊल कधीच मागे न घेण्याची

-नामदेव डोके

बी. ई. मेकॅनिकल

उडत्या पाखरांना परतीची तमा नसावी,
नजरेत सदा नवी दिशा असावी...

घरट्याचे काय आहे,
बांधता येईल केव्हाही,
क्षितीजाच्याही पलीकडे

झेप

घेण्याची जिद्द आसवी...

Winners
are not people who
never fail
but people who
never quit

Invitation

कॉलेजला येताना मी रोज करायचो जिचे Observation

करून यायची ती रोज वेगवेगळी Fashion

दिवसेदिवस वाढत गेले तिच्याबद्दल Attraction

ही आहे माझ्या मनातील एक Reaction

म्हणूनच मी केले तिचे Selection

मनात नेहमी चालायचे विचाराचे Calculation

ह्यामुळे सतत यायचे Tension

कारण काय असेल तर तिची यावर Reaction

म्हणून मित्राबरोबर केले यावर Discussion

मला घ्यावी लागेल Action

असे त्यांनी मला दिले Suggestion

मी ही पाडायला लागलो तिच्यावर Impression

मग मी ही केले तिला Congratulation

ती म्हणताय थॅक यू मी म्हणालो छे Mention

आयुष्य

आयुष्य असच जगायचं असतं

कुणीतरी मरायचं, कुणीतरी उरायचं

सांगायला तर सारं जगच आपलं असतं

पण इथे कुणी कुणाचं नसतं

नाती रक्ताची असतात म्हणून जपायचं असतं

असली कुचणारी तरी त्यांना मोडायचं नसतं

शब्दांना जरा जपूनच वापरायचं असतं

कधी झाल्या जखमा तर लगेच विसरायचं असतं,

दुःखांना वेदनांना सोबत घेऊन हसायचं असतं

-ज्ञानेश्वर मिसाल

बी.ई. मेकॅनिकल

तिच्या चेहऱ्यावर पाहण्यासारखं होतं Explanation
मग झालं दोन हृदयाच Connections
घरच्याकडून मिळाली Permission
या आनंदात आहे आज Function
म्हणून मी सर्वांना देत आहे. Invitation

-ज्ञानेश्वर मिसाळ
बी.ई. मेकॅनिकल -बी

जय महाराष्ट्र

महाराष्ट्र भारताच्या नकाशावर आपली वेगळी ओळख सांगणारा महाराष्ट्र. देव-देवतांचा महाराष्ट्र, थोर महापुरुषांचा महाराष्ट्र, साधु-संतांचा महाराष्ट्र, सह्याद्रीची थोर यशोगाथा सांगणारा महाराष्ट्र, कोकणाचा महाराष्ट्र, विदर्भ-मराठवाड्याच महाराष्ट्र, हिंदवी स्वराज्य स्थापन करणाऱ्या छत्रपती शिवरायाचा महाराष्ट्र, समाजाला पुण्य बहाल करणाऱ्या पुण्यश्लोक आहिल्यादेवीचा महाराष्ट्र, देशाला राज्यघटना बहाल करणाऱ्या भारतरत्न डॉ बाबासाहेब आंबेडकरांचा महाराष्ट्र, इतकेच काय पण बारा-बलुतेदारांचा आणि अठरा आलुतेदारांचा महाराष्ट्र. दिल्लीचे तख्त हलवणारा महाराष्ट्र, नदी- नाल्यांचा महाराष्ट्र. अरबी सागराचा महाराष्ट्र. मुंबईकरांचा महाराष्ट्र. खेड्यापाड्यातल्या सर्वसामान्यांचा महाराष्ट्र उद्योगधंद्यांचा महाराष्ट्र, शेतकऱ्यांचा महाराष्ट्र.

खरोखर आपण ज्या भूमीत जन्म घेतलायं ती भूमी खरोखरचं खूप पवित्र आहे. भौगोलिक विविधता, पराक्रमी इतिहास, यामुळे महाराष्ट्रात जन्मलेल्या

प्रत्येक माणसाला खूप-खूप अभिमान वाटतो. याच महाराष्ट्रात क्रांतिज्योती सावित्रीभाई यांनी देशात प्रथम महिलांना शिक्षण देण्यास सुरुवात केली. देशाच्याच काय पण जगाच्या आर्थिक व्यवहारांवर जबरदस्त परिणाम याच महाराष्ट्रातून होतो. कितीतरी ऐतिहासिक वारसे या महाराष्ट्राने आपल्या पोटाच्या पोराने सांठविले आहेत. महाराष्ट्र हा साधुसंतांचा पांडुरंगाचा, हुतात्म्यांचा, शहीदांचा, उद्योगपतींचा आणि येथे राहणाऱ्या कितीतरी परकीयांचा सुद्धा खरंच लिहताना आणि वाचताना सुद्धा खूप अभिमान वाटतोय. वाटलाच पाहिजे.

पण याच महाराष्ट्राला कलंक लागत चाला आहे तो भ्रष्ट अधिकाऱ्यांचा, लाचखोर सरकारी कर्मचाऱ्यांचा, नालायक आणि तोंडात येईल ते बोलणाऱ्या मंत्र्यांचा, धर्माच्यावाखाली वाढत चाललेल्या दहशतीचा, वासनाखोर बलात्कार्यांचा, जातीवदाचा आणि बेरोजगारीचा सुद्धा.

एक काळ होता जेव्हा लोकं इमानानं, निर्भिडपणे आपल्या तत्त्वानुसार आनंदी जीवन जगत होते. पण आज राजकारण नावाच्या राक्षसानं सर्वत्र भीतीचं वातावरण तयार केलंय. हा राक्षस दिसत मात्र कोणालाच नाही पण याचे परिणाम सर्वसामान्यांपासून मुख्यमंत्र्यापर्यंत सर्वांना भोगावे लागताहेत. आज याच महाराष्ट्राच्या माता-भगिणी घराबाहेर पडायला घाबरत आहेत. आज याच महाराष्ट्रातील इमानी लोकं पोटासाठी रात्र-दिवस झगडत आहेत. बेईमान मात्र कोणाच्याही ताटाखालचे मांजर होऊन निर्लज्ज पणे जगताहेत. आजपर्यंत या महाराष्ट्राने लोकांना एकत्र येताना पाहिलंय पण हाज महाराष्ट्र आज लोकांना एकमेकांपासून दूर जाताना पाहतोय, धर्म आणि जातीच्या नावाखाली लोकांच विभाजन होताना पाहतोय. दुसऱ्या देशातून येऊन दहशत माजवणाऱ्या आतंकवाद्यांना पाहतोय.

खरोखर रडतोय महाराष्ट्र हे सर्व पाहताना अक्षरशः रडतोय, आपल्या पुरोगामी प्रतिमेला काळे डाग लागताना पाहून खरंच महाराष्ट्र रडतोय आणि म्हणतोयं

“अंधार वाढत चाललाय दिवा पाहिजे,
आणि पुन्हा एकदा माझा राजा 'शिवबा' पाहिजे”

-आकाश मराळ

सर, तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय?

सर, तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय?

सर तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय का? नाय का?

लेक्चरसाठी करता तुम्ही सक्ती-सक्ती

वाढवता आमची तुम्ही डोके दुखी-डोकेदुखी

कधी-कधी तुमचा फोन आमच्या घरी जातो-जातो

घरच्याकडून बोलणं बसवतो-बसवतो

सर, तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय?? नाय काय??

एफ्. ई.ला आम्ही जेव्हा येतो, येतो

खूप खूप भीती घेऊन येतो- येतो

त्यांतच ऑनलाईनचा धुमाकुळ असतो- असतो

ऑनलाईनचे मार्क्स कसे लय घाण -लय घाण

उडवून टाकते आमची दाणादाण- दाणादाण

सर तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय? नाय काय??

कसंतरी बी.ई.ला येतो-येतो

कंपन्यांचा इन्टरव्हिव देतो- देतो

इन्टरव्हिवचा रिझल्ट कसा गोट गोट

सर तुम्हाला आमच्यावर भरोसा नाय काय???

-आकाश मराळ

बी. ई. मेकॅनिकल

रक्तदान जीवनदान !

टीप ÷ ही एक कथा आहे. गावांची आणि व्यक्तींची नावे बदलली आहेत. जर नावातील व्यक्ती आणि गाव यांचा संबंध आल्यास केवळ योगायोग समजावा.

महाराष्ट्राच्या एका गावात शिवापूरात एक खूप आनंदी कुटुंब राहत होतं. गावात एक जमीनदार होता. जमीनदारांचं नाव संग्राम आणि त्यांच्या बायकोचं नाव रमाबाई. त्यांचा पुत्र आणि गावचे प्रिंस भैय्या. प्रिंस भैय्यांचे गावच्या एका मुलीबरोबर लग्न झालं होतं. पत्नीचं नाव सुरेखा.

एकेदिवशी गावकऱ्यांनी संग्राम आबांना वाढदिवसाची भेट. म्हणून ग्रामपंचायतीमध्ये सत्कार म्हणून फेटा-श्रीफळ-शाल भेट दिली. एक तरुण तानाजी पुढे आला. त्यानं जमीनदारांना शुभेच्छा दिल्या आणि वाढविसानिमित्त रक्तदान शिबीर आयोजित करा असं सुचवलं. सर्व गावकऱ्यांनी तानाजीला सपोर्ट केला आणि जमीनदाराकडे विनंती केली. आणि त्यांनी ती ऐकली सुद्धा. त्यांनी रक्तदान शिबिराचं आयोजन केलं आणि त्यांच्या छोट्याशा गावांतून ३५२ बाटल्या रक्त दान केले.

आता सुरेखाला दिवस गेले होते प्रिंस-भैय्यांबरोबरचं सर्वजण सुरेखांची अत्यंत काळजी घेत होते. हळू हळू दिवस सरले आणि येणारी २३ तारीख

डॉक्टरांनी डीलिव्हरीची अंदाजे तारीख दिली. पण देवाच्या मनात काय हे कोणाला कधीच कळत नाही. २० तारखेला संध्याकाळी ८.३० वाजण्याच्या दरम्यान सुरेखाच्या पोटात अचानक कळा येऊ लागल्या. ड्रायव्हरने लगेचच गाडी काढली आणि सुरेखाला तालुक्याच्या ठिकाणी नेलं. पण डॉक्टर रजेवर असल्यामुळे त्यांना जिल्ह्याच्या ठिकाणी न्यायला लावलं. जिल्ह्याच्या खासगी रुग्णालयात तिला दाखल करून घ्यायला लावलं, पण नशीब... दुर्दैवाने सीझर करण्याची वेळ आली होती. संग्रामरावांना तसं सुचवलं गेले. त्यांनी लगेच होकार दिला आणि ऑपरेशन चालू केलं गेलं. २-३ तास झाले तरी डॉक्टर बाहेर न आलेले पाहून सर्व जण चिंतावले. पण आत वेगळंच घडलं होतं. संग्रामरावांना नातू झाला होता पण खूप रक्तस्राव झाला होता त्यामुळे सुरेखा बेशुद्ध अवस्थेत होती.

डॉक्टर बाहेर आले त्यांनी संग्रामरावांना आनंदाची बातमी दिली. आणि सुरेखाबद्दल पण सांगितले. तेवढ्यात आतून नर्स ओरडली, 'डॉक्टर पटकन या' डॉक्टर गेले त्यांनी पाहिले सुरेखाचा रक्तस्राव पुन्हा चालू झाला होता. आतामात्र सुरेखाला अंदाजे ७-८ बाटल्या रक्ताची गरज होती. प्रिंस भैय्या रक्तपेढीत गेले, पण त्यांना अवघ्या २ बाटल्या मिळाल्या, तेवढ्यात गावांत असणाऱ्या तानाजीला ही बातमी समजली. त्याने तात्काळ व्हाटस अपच्या सर्व ग्रुप वर मॅसेज फिरवला आणि स्वतः जातीने येऊन रक्तदान केले. पण रक्ताची गरज वाढली होती आता ११ ते १२ बाटल्या रक्त हवे होते. तानाजीने त्याच्या भावांना, वडिलांना सुद्धा ताबडतोब बोलावून घेतले आणि मित्रांकडून ३ ते ४ बाटल्या गोळा करण्यात आल्या त्यामुळे आता रक्तसाठा १४ बाटल्या झाल्या. तानाजीच्या वडिलांनी आणि भावांनी सुद्धा रक्तदान केलं.

अक्षरशः डॉक्टरने तानाजीचे आभार मानले. आणि पेशंट बचावल्याचे सर्व श्रेय दिले. अशा प्रकारे आपण दान केलेलं रक्त नक्कीच कोणाचा तरी जीव वाचवत असतं. संग्रामरावांनी मात्र, तानाजीला मीठी मारली आणि पुढे सर्व गावकऱ्यांच्या सहमतीने गावात रक्त पेढी बांधण्यात आली आता आसपासच्या गावातील लोक आवर्जून रक्तदान करतात आणि हक्काने गरज भासेल तेव्हा रक्त नेतात.

-आकाश मराळ
बी. ई. मेकॅनिकल

संकटासही ठणकावुन सांगावे, आता ये बेहतर.

नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला ध्यावे उत्तर....
करुन जावे असेही काही, दुनियेतूनी या
जाताना. गहिवर यावा जगास साऱ्या. निरोप शेवटचा देताना...
स्वर कठोर त्या काळाचाही, क्षणभर वडावा कातर-कातर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला ध्यावे उत्तर...
जीवन आहे खरी कसोटी, मागे वळून पाहू नका;
येईल तारावया कोणी, वाट कोणाची पाहू नका,
हे सार जग जिकायच आहे, हार कधी मानु नका;
यश तुमच्याजवळ आहे. जिंकल्या शिवाय थांबू नका.

जीवन

इस्टेटीच्या हक्कासाठी
भाऊ भांडला भावाला
गेले परक्या गावाला
आई बापाच्या नशीबी सुख जहरी वाढलं...
पोटच्याच लेकरानी त्यांना
घराबाहेर काढलं
रित्या डोळ्यांच्या कुशीनं कसं जपावं झऱ्याला
गोडी नांदत्या घरांत जाळ लागे उंबऱ्याला
नात रक्तांच नासलं रडे मुक्याने अंगाई
वेड लागलं बापाला भीक मागे रोज आई
दाट सावलीच्या दारी वांझ झाली माया सारी
कुणी मनाच्या मातीत बीज पेरले विषारी...

-सागर चौगुले
टी.ई ईलेक्ट्रिकल

दिवस...

दिवस कसे सरकत सरकत जातात,
पणजा, आज, बाप, भाऊ आणि मी जीवांच सरपण झाले तरी,
घराचं घरपण मोडू दिलं नाही
वंश परंपरेची पडझड जपताना
सुख शोधण्याची धडपड करताना
त्या पिढीपासून ते या पिढीपर्यंत
बाप दम्याच्या आजाराने गेला माघारी,
आईने जमवलं जगवलं
कसंबसं भागवलं.
आज भाऊ जपतोय गावाकडे
बालपणाच्या पाऊल खुणा
ग्रॅज्युएशनची डिग्री हातात तरीही
परिस्थितीचा मात्र बारमाही दुष्काळ
म्हणून
माझ्या एज्युकेटेड पायानी
केव्हाच सोडलं ते गाव
शहरांच्या मोहापायी
शहराच्या सहवासानं
दिवस बदलले
पण वेदना नाही
आज मी शहरभर फिरतोय
उरात एक नवे गाव घेऊन
संवेदनाच्या बुरख्यात
नव्या वेदनेचे पाय घेऊन
माझी सावली, माझ्याशीच
रोज खेळते. लपंडाव
इथ भरोसा देता येत नाही
आपल्याच सागरांत आपली
कधी उलटेल नाव...

-महेश डावरे
टी.ई ईलेक्ट्रिकल

आयुष्य

अथांग अशा समुद्राला
कोठेतरी किनारा असतोच
तसंच सैरभैर मनाला
कोठेतरी आशेचा किरण असतोच
आयुष्यभर कष्ट केले तर
त्याचं फळ हे मिळतच असतं
आयुष्यात प्रयत्न केला तर
त्यात आपलंच भलं असतं.
एक एक स्नेहाचा सोबती
मिळवायला सारं आयुष्य वेचावं लागतं
पण एक मित्र तोडायला
एक क्षणाचही विलंब नसतो.
सुकणाऱ्या कळीतही
सुगंधाची फुपी असते.
जगणाऱ्या जीवातही
आयुष्याची आस असते
पुढे चालणाऱ्या पावलांना
प्रगतीची वाट दिसत असते
ध्येयवेड्या माणसालाही
रोज नवी पालवी फुटत असते.
काळोख्या रात्रीलाही
चांदण्याची साथ असते.
आयुष्यात सुखाला देखील
दुःखाचीच सोबत असते.
पणतीच्या ज्योतीने
दाही दिशा उजळून टाकता येतात.
मनाच्या या मायेनं
सारं जग आपलंसं करता येते
फुलणाऱ्या कळीलाही
निर्माल्याची तमा असते
खरं जीवन जगणाऱ्यालाही
मरणाची भिती नसते.
आयुष्यदेखील असंच असतं
कोड्यात कोडं अडकत असतं
ही कोडी सोडवता सोडवता
आपणच एक कोडं बनत असतो.

-पवार शिवानी शरद
एफ्.ई. (ए)

लडकी का जन्म

मुझे जन्म दे दो माँ
क्या कसुर है माँ मेरा?
जो तुम मुझपर डाल रही हो मौत का घेरा।
जब तुम गई डॉक्टर के पास
तो तुम्हारा मन था बहुत उास
लडकी है यह बात तुमको डॉक्टर ने बताई
तो फिर तुमने अपनी नाराजगी दिखाई।
पापा कहते लडकी नहीं चाहिए
तो फिर तुम कहो ना रहने दीजीए।
दादा-दादीजी कहेंगे लडकी क्या करेंगी?
मैं अगर इस दुनिया में आऊँगी,
तो फिर एक नई दुनिया बसाऊँगी,
मैं कुछ बनकर दिखाऊँगी
माँ, तुम्हारा सपना जरूर पूरा करूँगी
इसलिए तो कहती हूँ,
कि मुझे जन्म दे दो माँ।
-पवार शिवानी शरद

-पवार शिवानी शरद
एफ्.ई. (ए)

छत्रपती संभाजीराजे

जन्म घेतला ज्याने पुण्य पुरंदरला
धडकी भरविली ज्याने यवनी औरंगजेबाला
आठवावे त्या श्रीशंभूला
मराठा वाघ म्हणावे अश्या
वाधाराला !
अरे छटली जरी जीभ,
तळमळला नाही प्राण,
जरी सोलली देहाची कातडी
झुकला नाही स्वराज्यभिमान.
मृत्युला मारण्याचा,
होता त्याचा कावा,
हे धाडस बाळगणारा,
फक्त तोच एक 'छावा'
हा छत्रपतींचा वंश आहे,
छातीत त्यांच्या पराक्रमाचा
अंश आहे.
वाघाच काळीज घेवून जन्मलेला,
संभाजी म्हणजे अस्सल
नागाचा दंश आहे,
शुर शंभूचा पराक्रम ठेवा,
रणधुरंधर असा छावा,
जन्मभर गाथा तुमचीच गावी
मनात ज्योत तुमचीच तेवावी,
सिंहाचे बछडे जगतातही सिंहासारखे,
आणि मरतातही सिंहासारखे, ह्याच
जिवंत आणि ज्वलंत उदाहरण म्हणजे
माझे संभाजीराजे,

-नायकिंदे स्वयंम जयराम

ज्यो रश्मि छवि लखतमी स्वयंत हीत व्रदरंग,
त्यो तव वीज विहायके तस्यत त्यजो अवरंग...

AAJ DG 11/11/11

डबक्याबाहेर पाऊल ठेवताना...

एकदा बेडकांना वाटलं की, आपण शर्यत लावावी. आपल्यात असं काय कमी आहे की, आपण या भल्यामोठ्या टॉवरवरच चढू शकत नाही सतत काय डबक्यात रहायचं. आपण चढू उंचावरून जग पाहू! उंच जाऊ...
सगळे बेडूक ठरवतात की शर्यत लावायची.
माणसांना, इतर प्राण्यांना ही बातमी समजते. तुफान गर्दी जमते. लोक हसतात. पाली चिडवतात. इतकंच काय सगळे म्हणतात की, डबकं सोडून जाऊ नको, तुमच्यानं काहीच होणार नाही. उगंच पडाल, फुकट मराल, पण बेडूक काही ऐकत नाहीत.
स्पर्धा सुरू होते. इटूकले बेडूक उड्या मारत चालू लागतात. पण मागून सतत कानावर आवाज. 'अरे पडाल, अरे नाही जमणार, अरे कशाला...? तरी बेडूक पुढं जातात, चालत राहतात टॉवरवर चढायला लागतात. कानावर येतात पडाल... पडाल...
एकेक करत बेडूक खाली पडायला लागतात... रडतात. हरतात... एक बेडूक मात्र सरसर टॉवरवर चढतो.. वर जाऊन पाहतो... ते विहंगम दृश्य पाहून खूश होतो. लोक टाळ्या वाजवतात. इतर प्राणीही आवाकू होतात. हे घडलं कसं ? तो बेडूक खाली उतरतो सगळे, त्याला विचारतात, तुला हे कसं जमलं? इतका विरोध इतकी टवाळी? तरी तू डबकं कसं काय सोडलंस? तो बेडूक काहीच बोलत नाही. तेवढ्यात एक म्हातारा बेडूक येतो. आणि सांगतो की, तो जन्मतःच कर्णबधिर आहे. त्याला ऐकूच येत नाही.
सगळे गप्प होतात... त्यावर तो म्हातारा बेडूक बाकीच्या बेडकांना म्हणतो, टॉवर चढण्याची आस आणि डबकं सोडण्याची इच्छा असणंच पुरेसं नाही. लोक आपल्याला चिडवतात, हरवतात, नाउमेद करतात तेव्हाह चालत राहण्याचं बळ हवं..
इतरांचं कायम ऐकत बसलात तर डबकं कसं सोडाल?

-प्राजक्ता देवकर

Stepping out of
your comfort
zone and trying
new things is
the best way
to grow.

मैत्रिण

जी असताना दुसऱ्या कुणाची पर्वा नसती
ती असली की सर्व काही जवळ असतं
मी हसली की तिला हसू येतं
आपण रडलो की तिला वाईट वाटत
जी आपल्याला हसवण्याचा प्रयत्न करते
तीच खरी मैत्रिण असते.
मैत्रिण आहे देवाची सर्वोत्तम देण
जसा असतो वहीच्या साथीला पेन
मैत्रिण असती आपली जिवलग सखी
जी आपल्या मनातल्या गोष्टी ओळखी.
मैत्रिण म्हणजे शरिरातला आत्मा
जो भारावून टाकतो परमात्मा
मैत्रिण म्हणजे नदीचा तट
जो नाविकाला दावतो आशेची वाट
संकटकाळी जी बनते आपला आधार
मैत्रिणेचे असतात खूप उपकार

-फडतरे हर्षदा दादासो
एस्. ई.कॅम्प्युटर

वृद्धाश्रम

वृद्धत्वावरच्या उंबरठ्यावरी
पाऊल आम्ही टाकियले
आयुष्याच्या या वळणाला
नव्याने आम्ही पाहियले
मागे बघता आठवतो आम्हा
आमचा तारुण्य काळ
आनंदाने उड्या मारल्या
जेव्हा जन्मला आमचा बाळ
दमलाक होईपर्यंत

पुरवत राहिलो त्याचा हट्ट
आई-बाबा या प्रेमळ नात्याने
आम्ही बांधलो होतो घट्ट
शिक्षण, कपडालत्ता याची
कधी न केली उणीव
आमच्या कर्तव्याची आम्हा
पूर्ण होती जाणीव
स्वतःची स्वप्ने विसरून
पायावर उभं तुला केलं
पण प्रेमविवाह करुन
तू आम्हालाच पोरकं केलं
तुझ्याकडे आता वेळ नाही
आम्हाला घायला
बायकोसोबत हॉटेलात मात्र
जातो दोन दिवसाला
अडगळीची जागा अन् अडचण
म्हणून मिळाला आम्हाला आहेर
बिनकामाचे आहात तुम्ही म्हणून
काढलेस आम्हा बाहेर
अशा या
भावनेच्या नात्याला आपल्या
लागला किडीचा भ्रम
म्हणून दाखवले आम्हास
तू हे 'वृद्धाश्रम'

-प्राजक्ता देवकर

फेसबुक

फेसबुक का है ऐसा जादू
जो करता है सबको बेकाबू।
फेसबुक का है एक ऐसा मेल,
जो पोहचादे अच्छे-अच्छे को जेल।
यह है समय की बरबादी
उपयोग करे इसे सारी आबादी।
तुम सही तो यह सोने पर सुहागा,
तुम गलत तो यह खतरे से भी ज्यादा।
इसको चाहे पुरी धरती हमारी
क्योंकी इसमें है सबको आजादी।
फेसबुक ने किया है सबको दिवाना अपना,
परंतु दूर ले जाए हमसे जो है सपना हमारा।
है यह उचित समय अभी,
करदो फेसबुक को बंद सभी।
मैं पुछती हूँ तुमसे एक सवाल
क्या है अब तुम्हारा खयाल???

-गायकवाड प्रगती आर.

टी. ई (कम्प्यूटर)

बुद्धा

स्वयंम पर तु स्वयम ध्यान कर
हलचल हृदय कि स्पंदनो को जानकर
नित्य नियंत्रण से खुद की पहचान कर.
पाएगा जब तु विजय स्वार्त पर
विकृती पर तु निरंतर मात कर
दृढ निश्चय से जो चित्त तेरा शुद्ध है.
तु बुद्ध है तु बुद्ध है।

तराना

अकबर-बिरबलाच्या काळातील हा प्रसंग करमणूकीचं मुख्य साधन म्हणजे संगीत. त्या काळचे दरबारी गवई म्हणजे सुप्रसिद्ध 'तानसेन' त्यांच्या स्वरांच्या आळवणीतून प्रत्येकजण मंत्रमुग्ध होत होता. आणि हिच त्यांची ओळख मानत असायचे. प्रत्येक वेळी दरबारी मैफिलीमध्ये त्यांच्या आवाजाने दरबारी राजे अगदी गढून जायचे. त्यासाठी त्यांना खूप सारे मानधन ही मिळायचे.

एक दिवस असेच तानसेन एका महालात तेल आणि वाती घेवून रियाजाला बसले. पण एकही दिवा पेटवला नाही. दिपक राग आलवायला सुरुवात केली. तास-दोन तास असे पाच ते सहा तास सतत रियाज करत असताना त्यांना ना वेळेचे भान ना भोवतालची सुध. दिपक हा एक खूप वैशिष्ट्यपूर्ण राग. ज्यामुळे भोवतालचे वातावरण उणे होते. त्यांच्या या साधनेचा परिणाम म्हणजे जे दिवे पेटवलेलेच नव्हते. ते देखील ज्योत घेऊन पेटत होते. पण त्यांच्या गहन साधनेमुळे त्यांना त्यांच्या भोवतालच्या वातावरणाची जाणीवच राहिली नाही. अजून काही वेळ जर ते तसेच सूर आळवत राहिले तर तो महाल पेटायला वेळ लागला नसता. तेवढ्यात त्या महाला शेजारून दोन बहिणी, ज्या संगीताच्या पूर्ण जाणकार होत्या त्या तेथून वाटचाल करताना त्यांच्या कानावर ते आर्त सूर पडले.

परिस्थिती हाताबाहेर जाण्याची वेळ आलीय हे कळताच त्यांनी त्या महालात जाऊन तानसेनांची साधना, भंग कत 'मल्हार' राग गाऊ लागल्या 'मल्हा' हा राग म्हणजे शांततेचं आणि ज्यामुळे पाऊसाचा वर्षाव होईल असा राग.

जेवढ्या प्रयत्नांनी तानसेन गात होते, तेवढ्याच प्रतिशोधाने त्या दोन बहिणींनी सूर आलवले. आणि काही तासांच्या प्रयत्नांनी तेथील वातावरण शांत झाले. तानसेन देखील आश्चर्यचकित होऊन त्या दोन बहिणींकडे पाहत होते.

तानसेन त्यांना काही विचारणार तेवढ्यात त्या तिथून पळ काढू लागल्या. कारण त्या काळी स्त्रीने संगीत शिकणं किंवा. मैफिल करणं अपवित्र मानलं जाई. पण त्यांच्या गाण्याला तोड नाही. त्यांनी एका परिपक्व गढलेल्या गवयाचा रियाज तोडून प्रतिरोध करत एक धक्क करणारा प्रसंग घडविला होता.

तानसेन त्यांना त्यांचे नाव सांगण्यास विणवू लागले त्यांनी दरबारात राजांसमोर त्यांची कला सादर करावी अशी मनोमन इच्छा व्यक्त केली. पण त्या दोघींनीही स्पष्ट नकार दिला. तानसेनने त्यांना त्याचे कारण विचारता त्या म्हणाल्या की आम्ही दरबारी गायलो तर आम्हाला समाज वाळीस टाकेल आम्हाला अपवित्र समजेल.

पण खरंतर त्या त्यांच्या गुरुंना दिलेल्या वचनात होत्या. गुरुंनी वचन घेतले

होते की त्या कधीही दरबारी गाणार नाहीत. तानसेन ठीक आहे म्हणत पुढे निघाला. दोन बहिणींनी तानसेनला आम्ही गाऊ शकतो हे कुणाला सांगू नये अशी विनवणी केली.

काही दिवसांनी महाराजांसोबत बोलताना न राहवून तानसेनचे त्या दिवशी घडलेला प्रसंग सांगितला. महाराजांनी या दोघींचा आवाज ऐकण्याची फरमाईश केली. त्या जिथे असतील तिथून घेऊन या. असा आदेश दिला. हे असंच होण हे त्या दोघींनाही माहित होतं. त्या दरबारात येऊन गायलासुद्धा लागल्या. त्यांच्या सुरांची उधळण ऐकत सारा दरबार मंत्रमुग्ध झाला. अगदी सुरांच्या मैफलीत गढून गेलेला दरबार अचानक भयान शांततेत गेला. काय झालंय कळायच्या आतच दोन्ही बहिणींनी स्वतःच्या पोटात खंजिर खुपसून सुरांचा आणि देहाचा शेवट केला. दोघींनीही मेहजांच्या हुकूमाचा आणि गुरुंना दिलेल्या वचनाचा आदर केला होता.

त्या दोघी म्हणजे इतिहासातील तानी आणि नानी नामक सप्रसिद्ध गायिका पुढे तानसेनांनी त्यांच्या स्मृती प्रित्यर्थ 'तराना' या गाण प्रकाराची सुरुवात केली.

शान मराठी

धगधगत्या लाव्हांची अन् शत्रूंच्या घावांची
सहनसीमा माझी माती ॥

शुरवीरांच्या गाया, नमवीतो रोज माथा
समुद्राचे सुपूत्र आम्ही. धरती अमची माय
तीच आमची मराठी माय ॥

जपतो परंपरेची खाण, अन् आधुनिकतेचा वाण
तो मराठी बाण .॥

-प्रतिक्षा धनराज भारती
एस्. ई. ईलेक्ट्रिकल

When
words fail,
music
speaks
~Shakespeare

मैत्री

मैत्रीत असते ओठीं गोड हास्य
सुखदुःखाची ओळख असते मैत्री
मैत्रीत नसतो भेदभाव अंतरीं
अंता पर्यंत राहे ती मैत्री खरी
रंगा वाचून निसर्ग फिका
गंधा वाचुन सुमने फिकी
रंग माणुसकीचा मैत्रीत असतो
एकाकीपणा नकोसा वाटतो
खडतर समयी मैत्रीच आधार देते
मैत्री विना जीवन असह्य होते
मैत्री खरी ती उत्तम संस्कार देते
जिवनाची सत्यता मैत्रीत होते
मैत्री नेहमी गाळून घ्यावी
कसास लावूनी पुढे न्यावी
भेदभाव मनी कधी नसावा
विश्वास नेहमी तिचा असावा

-मरिनल एन्. माईल
बी.ई. कॅम्प्युटर

India

आज तिरंगा लहराता है अपनी पूरी शान से ।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से ॥
आजादी के लिए हमारी लंबी चली लड़ाई थी ।

अनेकता में एकता,
ही हमारी शान है।
इसीलिए,
मेरा भारत महान है ।

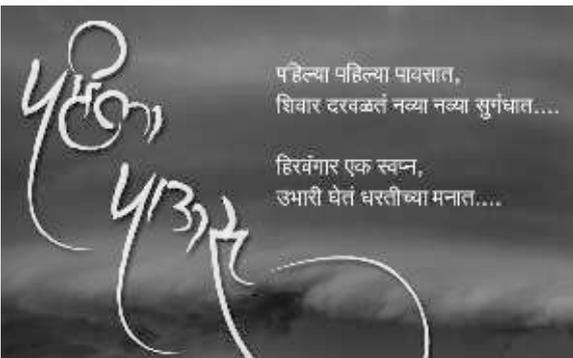

लाखों लोगों ने प्राणों से कीमत बड़ी चुकाई थी ॥
व्यापारी बनकर आए और छल से हम पर राज किया ।
हमको आपस में लडवाने की नीति अपनाई थी ॥
हमने अपना गौरव पाया, अपने स्वाभिमान से ।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से ॥
गांधी, तिलक, सुभाष, जवाहर का प्यारा यह देश है ।
जियो और जीने दो का सबको देता संदेश है ॥
प्रहरी बनकर खड़ा हिमालय जिसके उत्तर द्वार पर ।
हिंद महासागर दक्षिण में इसके लिए विशेष है ॥
लगी गूँजने दसों दिशाएँ वीरों के यशगान से ।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से ॥
हमें हमारी मातृभूमि से इतना मिला दुलार है ।
उसके आँचल की छैयाँ से छोटा ये संसार है ॥
हम न कभी हिंसा के आगे अपना शीश झुकाएँगे ।
सच पूछो तो पूरा विश्व हमारा ही परिवार है ॥
विश्वशांति की चली हवाएँ अपने हिंदुस्तान से ।
हमें मिली आजादी वीर शहीदों के बलिदान से ॥

-प्रियांका आर. लकाडे
बी.ई. कम्प्युटर

पाऊस आला

पाऊस आला, पाऊस आला, पाऊस आला.
रिपरिप येतो मनी तरंगतो आनंदाचे गाणे ।
रंग येऊन पानोपानी स्मरवितो तराणे ॥
पाऊस आला, पाऊस आला, पाऊस आला .
बालपणाच्या आठवणी घेऊन तो येतो ।
पाण्यातल्या घोड्यांनी गाणी तो गातो ॥
वारापण अलगत होळू लागतो ।

हिरवा निसर्ग सारा ओलागार होतो ॥
पाऊस आला, पाऊस आला, पाऊस आला ।
मित्र तो सखा तो, हळूवार येतो ॥
मन प्रसन्न करून तो आनंद, देतो ।
गरम चहाचा स्वाद तो वेगळाच देतो ॥
खिडकित बघताना तो डोळे टिपून घेतो ।
हाताच्या बोटावर तो आपला नाच करतो ॥
पाऊस आला, पाऊस आला, पाऊस आला ॥

-महादेश राहुल
बी. ई. इलेक्ट्रिकल

मुली

घरामध्ये जेव्हा मुलगी बोलते आणि
बोलतच राहते तेव्हा घरातील प्रत्येक जण
म्हणतो, “तोंड दुखत नाही का तुझंस किती बडबड, बडबड!”
आणि
“जेव्हा मुलगी शांत असते तेव्हा आई
म्हणते, “बरी आहेस ना तू”
आणि
वडील म्हणतात, “आज घरामध्ये
एवढी शांतता का बरं?”
भाऊ म्हणतो, “रागवली का?”
आणि
जेव्हा ती सासरी जाते, तेव्हा सगळे
म्हणतात, “असं वाटतं घराची शोभाच
गेली!”
“मुलगी म्हणजे घरातील खळखळत
अविरत संगीत!”
“मुलगी म्हणजे भावना, मोहकता
गोडवा आणि प्रमाणिकतेला समर्पित व्यक्ती!!”
“मुलींनीं मुलगी असण्याचा व
ज्यांना मुलगी आहे त्यांनी गर्व बाळगळा पाहिजे.
“तीचे अस्तित्व कधीच विसरता येणार नाही
व तीची अनुपस्थिती बेचव जीवनासारखी असते!!”

-समुद्रे दर्शना गोपाळ
-कांबळे निकीता रुपसेन
एस.ई. इलेक्ट्रिकल

वेळ.....

अमाप सुख आहगळ्यांच्या पदरात
पण, ते अनुभवायला आज वेळ नाही....
आईच्या अंगाईची जाणीव आहे पण
त्या आईला आज 'आई' म्हणायला वेळ नाही...
सगळी 'नाती' संपवून झालीत पण,
आज त्या नात्यांना दयायला वेळ नाही...
सगळ्यांची नावं मोबाईल मध्ये सेव्ह आहेत
पण, 'प्रेमाचे' चार शब्द बोलायलाही आज वेळ नाही...
ज्या पोरबाळांसाठी दिवस-रात्र 'कष्ट', मेहनत
करतात त्यांच्याकडे क्षणभर बघायलाही आज वेळ नाही...
सांगेल कोण कशाला दुसऱ्यांबद्दल जेव्हा
इथे स्वतः कडेच बघायला वेळ नाही...
डोळ्यांवर आलीय खुप 'झोप' पण
आज कोणाकडे 'झोपायलाहा' वेळ नाही,
कोणाकडे 'झोपायलाही' वेळ नाही.....!

-पुजा सुनिल काटे
एस्. ई. ईलेक्ट्रिकल

अंधारात बुडेल सारं जग
अन् जिवाची होईल तगमग'...
एक पंणती धिटाईनं पुढं आली
आणि आत्मविश्वासानं बोलती झाली,
'दिसायला जरी मी इवलीशी
तरी काम करीन सर्व शक्तीनिशी
दाखवून देईन अवघ्या जगाला
प्रकाश भेदतो अंधाराला'...!

-पुजा सुनिल काटे
एस्. ई. ईलेक्ट्रिकल

तरुण पिढीला आध्यात्माची गरज

एखाद्याच्या डोक्यावरचे केस पिके की तो स्वातःला जुन्या पिढीचा प्रतिनिधी समजायला लागतो आणि नव्या पिढीला दूषण देऊ लागतो. फेसबुक, व्हाट्सअप, इंटरनेट सारख्या गोष्टी मध्ये दंग असलेली पिढी अशा दुषणांकडे दुर्लक्ष करते. मग एका जागी खिळून राहिलेली जुनी पिढी आणि पुढे जाणारी नवीन पिढी यांच्यात अंतर निर्माण होते. वाढत जाते. हीच गोष्ट दोन्ही पिढ्यांच्या मानसिक तणावास कारणीभूत ठरते. जुन्यांना वाटते आमचे कोणी ऐकत नाही. नव्यांना वाटते आमचे कुठे चुकते...?

वैज्ञानिक अविष्कारांचा वापर करण्यात काहीही चुक नाही. आजचा युवक चौकस आहे. तो घरी बसल्या-बसल्या इंटरनेटच्या माध्यमातून सान्या जगाकडे पाहू शकतो. जगाच्या कानाकोपऱ्यातील घटनांची त्याला इथंभूत माहिती मिळते. साहजिकच त्याच्या ज्ञानात भर पडते आहे. त्याची दृष्टी व्यापक झाली आहे. स्वतःच्या ध्येयाबद्दल निर्णय घ्यायला तो समर्थ आहे. ह्या गोष्टी लक्षात घेता त्याला प्रोत्साहित करणे गरजेचे आहे. केवळ दोष देण्याने काही साध्य होणार नाही.....!

देशाला स्वातंत्र्य मिळवून देण्यासाठी स्वप्राणाची आहुती देणारे क्रांतीकारक तरुणच होते. स्वातंत्र्यासाठी प्राणाची बाजी लावण्या ऐवढे ते तरुण प्रगल्भ होते. म्हणूनच खरी गरज आहे ती युवा शक्तीला योग्य मार्गाने, योग्य दिशेने नेण्याची. परंतु सध्या चित्र विपरित आहे. युवा शक्तीची वापर समाज विघातक कार्यासाठी केला जात आहे. राजकिय नेते, संघटना, पक्ष युवकांचे मन सकुंचित करून त्यांचा उपयोग स्वतःच्या स्वार्थासाठी करून घेत आहेत. समाजाची ताकद असणारा युवक जर असा दिशा दिन अवस्थेत भटकणार असेल तर एकंदर चित्र भयावह असेल. केवळ मौज,

"To achieve
anything, you
need a
burning
desire."

-Napoleon
Hill

जिंकण्यासाठी जन्म आपुला...

खासइतकंच महत्त्व आहे
आयुष्यात आत्मविश्वासाला
त्या अप्रतिम आत्मविश्वासाचं तेजोमय
प्रतीक असलेल्या पंणतीचा निर्धार...
अस्ताला जाणाऱ्या सूर्यानं
गुर्मीत प्रश्न केला गर्वानं.
'मी अस्ताला जाईन जेव्हा
कोण प्रकाश देईल तेव्हा?

वेळ

मी आत्ता इथे आलो, ती आधीपासुन इथे होती.

ती चालते पुढे,

मी पण चालतो तिच्यासोबत,

तिच्यावरुनच ठरवतो मी,

विचारलं कोणी तर वय सांगतो,

तिच्यावरुनच ठरवतो मी,

माझी सकाळ आणि संध्याकाळ,

ती वेळ कधी हसवते. मला,

मलाही कधी रडावे लागते तिच्यामुळे,

दुःखावर माझ्या फुंकर घालते,

आनंदाचा किनाराही तीच दाकवते,

माझा जय-पराजय तीच ठरवते,

हरलो तर पुन्हा लढायला पण तीच शिकवते,

नव्या माणसाची ओळख करून देते ती,

काहीना विसरायला पण मदत करते,

तिच्यासोबत आपली माणसे कळतात,

परक्यांची ओळखही तीच करून देते,

म्हणतात की,

झ'ती थांबत नाही कोणासाठी'

पण,

तिला थांबावे लागले माझ्यासाठी,

मी थांबेल तेव्हा,

झ'थांबेल ती नक्की'

- ऐश्वर्या चाफेकर

एस्.ई. ईलेक्ट्रिकल

मस्ती, पैसा, प्रसिद्धी या मागे लागलेला युवा वर्गाला विनाशाच्या वाटेने जाण्यापासून रोखले पाहिजे...

ती सकारात्मक तरुणांची ऊर्जा. त्यांच्या उत्साह हा देश उभारणीच्या विधायक कार्यासाठी वापरला गेला पाहिजे. त्यासाठी विध्वंसक कृत्यांपासून, स्वंग प्रसिद्धी पासून, खोट्या मोहापासून, दूर राहण्याचे तारतम्य येणे आवश्यक आहे...!

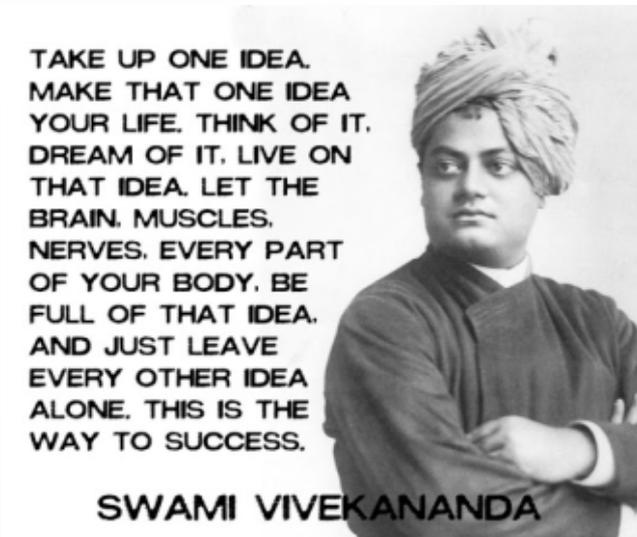
स्वतःवर विश्वास ठेवणारा साहसी, चरित्र्यवान युवक घडविण्यासाठी युवकांना अध्यात्मिक विचारांचे अधिष्ठान लाभावे लागेल. धर्माच्या नावाखाली मानवा-मानवामध्ये दूही माजविणाऱ्या ढोंगी नेतृत्वाकडून तशी अपेक्षा केल्यास पदरी निराशाच पडेल. निस्वार्थ बुद्धीने बंधु-भावाची शिकवण देणाऱ्या संत कबीर, स्वामी विवेकानंद, संत ज्ञानेश्वर या सारख्या अध्यात्मिक गुरुंची आज आपल्याला गरज आहे. प्रेमाचा संदेश देणाऱ्या साने गुरुची, डॉ. ए.पी.जे अब्दुल कलामांसारख्या नेत्यांची आपल्याला गरज आहे.

मी माझ्या विद्यार्थी मित्रांना आव्हानं करतो की, त्यांनी भूलथापांना बळी न पडता स्वहित जपावे. आई-वडिलांच्या उपकाराची जाण ठेवावी, सामाजिक बांधिलकीचे भान ठेवावे. आपल्या ज्ञानांचा, कौशल्याचा वापर करून स्वतःच्या उन्नती बरोबर आपण आपल्या समाजाच्या, राष्ट्राच्या उत्कर्षाचा विचार करू या.....!

जय हिंद! जय महाराष्ट्र.....!

-अक्षय मोहिते/ निलेश माने

एस्.ई. ईलेक्ट्रिकल

जेव्हा वेळ आपल्या साठी थांबत नाही मग आपण योग्य वेळेची वाट का पाहत बसायचे? प्रत्येक क्षण हा योग्यच असतो चुकतो तो फ्रक्त आपला निर्णय!

टपरीवरचा चहा

वाटतं असे तुला पाहावे पण
मी पाहत नाही,
नजर भिडलीच तर मग
मी ही लाजत नाही,
जिथे आजवर तुझे डोळे वाचत आलो,
कोण म्हणाले, आजकालची पिढी वाचत नाही.
यादगारांची सावकाश मी मौज अनुभवत आलो,
वेगाने मी कधीच थरथर कापत नाही.
दोघांनाही परस्परांची सवय ऐवढी झाल,
परस्परांच्या दर्शनाशिवाय दिवस
उजडत नाही,
गप्पांमध्ये ऊन कोवळे मला म्हणाले होते,
हल्ली त्याच्याशी कोणीही
बोलत नव्हते,
त्या मुद्द्यांची शत्रुंनी माझ्या नोंद घेतली, की
सहजासहजी मी ही माझा
मुद्दा सोडत नाही,
तुझ्याविना झाली अशी अवस्था माझी,
आजकाल,
'टपरीवरचा चहा' सुद्या जिभेला गोड लागत नाही.

मी खूप सांगेन, ऐकायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी खूप प्रेम करेल, तु करशील की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी खूप समजावेल, समजून घ्यायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी रडेलही खूप, अश्रु पुसायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा

मी खूप काही देईल घ्यायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी स्वप्न पूर्ण करेन सगळी, वाट पाहायची की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी चुकेल खुपदा, जाणीव करून घ्यायची की नाही
प्रश्न आहे तुझा
एकटा चालेल मी साथ घ्यायची की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी शेवटपर्यंत वाट पाहिन, तुला यायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा
शेवटी जाईल मी इथून, सोबत यायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा
मी असेल किंवा नसेल, आठवणीत ठेवायचे की नाही
प्रश्न आहे तुझा

- ऐश्वर्या चाफेकर
एस्.ई. ईलेक्ट्रिकल

आयुष्य आहे एक सुंदर पहाट ।

संकटांनी गजबजलेली वादळ वाट ॥
प्रेमाच्या पाझराची वाहते एक सरिता ।
नात्याच्या अतुट शब्दांनी गुंफलेली कविता ॥
जाणिवेच्या पलिकडले जगावेगळे गाव ।
यालाच तर आहे आयुष्य हे नाव ॥
जग नेहमी म्हणत चांगले लोक शोधा
आणि वाईट लोकांना सोडा...
पण भगवान श्रीकृष्ण म्हणतात,
लोकांमधलं चांगलं शोधा आणि वाईट
दुर्लक्षित करा कारण कोणीही
सर्वगुणसंपन्न जन्माला येत नाही.

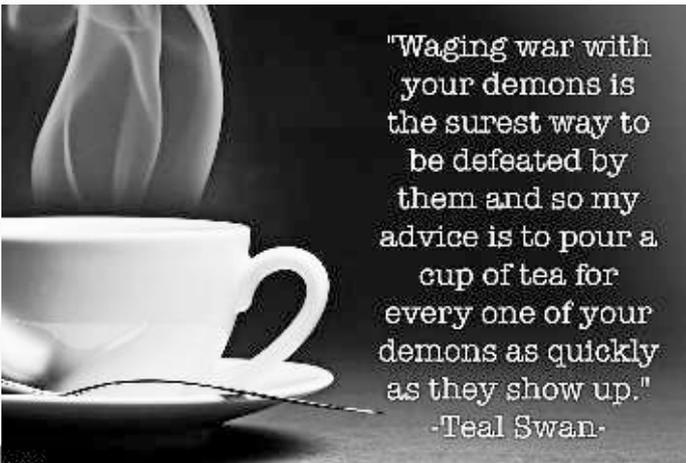
-शिंदे राजश्री उत्तम

दोस्ती

दोस्ती ऐसी करो की
Sorry और Thanks
बेईमान लगे मेरे दोस्त ।
और दोस्त ऐसे बनाओ
की दोस्त छोडना मुश्किल
और दुनिया छोडनी आसान लगे ।

-शिंदे राजश्री उत्तम
टी.ई. ईलेक्ट्रिकल

Accept what you can't change. Change what you can't accept.

"Waging war with
your demons is
the surest way to
be defeated by
them and so my
advice is to pour a
cup of tea for
every one of your
demons as quickly
as they show up."
-Teal Swan-

आयुष्य छोटं आहे

लोक म्हणतात, “आयुष्य छोटं आहे”

पण अस बिलकुल नाही

खरं तर आपण जगायला उशीर सुरवात करतो

क्षणाला क्षण अन दिवसाला दिवस जोडत

आयुष्य पुढे सरकत असते.

आयुष्याला कधी तरी, कुठे तरी, केव्हा तरी

असा एक क्षण येतो.

जो अख्खं आयुष्यच बदलून टाकतो

फक्त तो क्षण ओळखता आला पाहिजे

यालाच “आयुष्य जगणे” म्हणतात.

मनात एकच इच्छा असावी

आपली नाती सकाळच्या वाऱ्यासारखी असावी

जरी दिसत नसली तरी

त्यात मायेची उब असावी

कितीही असले गैरसमज

तरीही त्यात आपुलकी असावी.

विश्वासाची साथ सदैव

आपल्या नात्यात असावी.

थोडक्यात पण अर्थ पूर्ण

पाणी आयुष्यभर झाडाला मोठं करत...

म्हणुनच की काय पाणी लाकडाला कधीही बुडू देत नाही

अगदी आपल्या

आई- वडिलांसारखं.

-शिंदे राजश्री उत्तम

टी.ई. ईलेक्ट्रिकल

“Strength is Life
Weakness is Death”

Swami Vivekananda

कॉलेज मधील जीवन

असं नेहमी आपल्या बरोबरच का होतं
पहिल्यांदा सर्वाप्रमाणेच कॉलेज बोअर वाटतं
अचानक एक दिवस तो गोड चेहरा वर्गात येतो
आणि अख्खी College Life बदलवून जातो
मग पकाऊ लेक्चर असले तरी वर्गात बसावेसे वाटते
Result येत नसला तरी Practical करावेसे वाटते
लायब्ररी मध्ये तासनतास भुरकनउडून जातात
पुस्तकातली नाही तरी मनातली चार पाने वाचुन होता
Extra Lecture ठेवले तरी आपली त्याला ना नसते
आता तर रविवारी पण College मध्येयायची तयारी असते
असे करता करता...

College ची वर्षे निघून जातात

जाता जाता डोळ्यामध्ये मात्र

विरहाची आसवे देऊन जातात

-शुभम सुनिल होले
टी. ई. कॉम्प्युटर

माझ्या स्वप्नाची सुंदर परी

माझ्या स्वप्नाची सुंदर परी
उर्रं जीवनी माझ्या कधीतरी...

कुठे उडून चालली दुर तु,

जीव वेडा होई तुझ्यापरी...

आता मज कळेनासे झाले,

छेडू लागलो नवे प्रेम रंग...

मनी नव्याने जाणु लागले,

तुझ्या प्रितीचा ओला गंध...

तुझे गोजिरी रुप पाहून,

मनाची कळी उमलून गेली...

मृग नयनाची तीर तुझी,

अंतरास माझ्या छेडुनी गेली...

कधी खट्याळ हसताना तु,

गालावर सुंदर खळी पडायची...

अन् पडलेल्या त्या खळीमुळे,

तु अजुन जरा शोभून दिसायची...

तुझ्या भुवया मधला चंद्रकोर,

मनास माझ्या खुप आवडायचा...
जणु तो चंद्राचा चकोर पण,
वाटे तुझाच प्रेमवेडा असायचा...
कधी येशील जीवनात माझ्या वेडी...
मी वाट पाहतोय.

-डोबाले सुवर्णा बी.
टी. ई.कॅम्प्युटर

थोरला भाऊ

थोरला भाऊ
घरासाठी, भावंडासाठी
थोरला भाऊ झिजत असतो.
जबाबदारीचे ओझे वाहत
उन्हा पावसात भिजत असतो.
कोडकौतुक, हौसमौज
वाट्याला कधी येत नाही.
आयुष्य सारे कष्टामध्ये
खस्ता खात संपून जाई
बाबा नसताना बाबा होतो
कधी मायची माऊली होतो.
तुमची आमची काळजी करत
उन्हामधली सावली होतो.
त्याचे झिजणे, त्याचे राबणे
आपण थोडे जाणले पाहिजे.
थोरल्या भावाचे मोठेपण
मोकळ्या मनाने मानले पाहिजे

-शुभम बोराटे
बी.ई. कॅम्प्युटर

आयुष्यातले काही कळत नाही

आयुष्यातले काही कळत नाही
कधी कधी दिवाही शांत जळत नाही
सावली देणारेच करतात करार उन्हाशी
पाझरणारे डोळे खेळतात जीवाशी
सोबत असणारे तसे दूर असतात
पाऊलवाटाच गुरफटून टाकतात
वान्याची तक्रार पानांना करता येत नसते
नियतीचे गाणत कधी मांडता येत नसते
आयुष्यात तसे नसते काही बेतलेले
आयुष्य एक उत्तर प्रश्न ठाऊक नसलेले.

-नलावडे कोमल
टी.ई. कॅम्प्युटर

बा' माझा शेतकरी-राया

बा' माझा शेतकरी-राया हाकतोया नांगर...
ऊभ्या शेतामंथी 'बा'
माझा शेतकरीराया.
हाकतोया नांगर.
साथ बैलांची त्यासं.
अनं नांगराचा फाळ धारधारं
काळभोरं जमीनं कसं कापतोयं भरभरं...
फाटक्या कपड्यानं अंग त्याचं झाकल्यालं.
उन्हाच्या टचक्यानं अंग त्याचं सारचं तापल्यालं.
डोई त्यच्या चींध्याचा फेटा.
व्यथा शेतकऱ्याची ऐकुनं,
का! कुणाच्या अंगा येई ना काटा...
कडाक्याच्या ऊन्हा मंथी
काया शेतकऱ्याची तापलीयां.
घामाच्या अंघुळिनंयां,
अंगातली कापडं भी,
ओळीचींब झालीयां...
चतकुरभर कांदा अनं भाकरीनं,
पोटाचं दिसं घालवतो.
तांब्याभरं पाण्यानं,
भुकेची आस मात्र मारतुयां...
दिसं सरुनं रातं डोई आली.
सर्व आप-आपुल्या घराकडं नीघाली.
बिचारा 'बा' माझा शेतकरीराया,
ऊभ्या शेतातचं काम करी...
ऊभ्या शेतातचं काम करी

-धातोंडे स्वप्नाली डी.
टी.ई. कॅम्प्युटर

आयुष्याचे स्वप्न

आयुष्याची स्वप्ने पाहताना वास्तावाला
कधी विसरायचे नसतं,
गुलाबाला स्पर्श करताना,
काट्यांचं भान मात्र ठेवायचं असतं,
जीवन शुन्यातुन उभ करायचं असतं.“
“आई- वडिलांचे ऋण
फिटल्याशिवाय मरणाचे
नाव सुद्धा घ्यायचे नसते.”

-अरकीले रुपाली अनिल
टी.ई. कॅम्प्युटर

कभी आँखों में रेत भी चल जाए तो,
वादा है, मेरी पलकें नहीं झपकेंगी,
लहू भी जम जाए अगर जो सीने में,
मेरे हाथ बंदूक नीचे नहीं रखेंगी,
दुश्मन के घर मेरे “वतन” के चहानों का एक
टुकड़ा भी न जा पायेगा
जमींदोज कर दूँगा मैं काफिर तुमको.

-शर्मिला लकडे
टी. ई. कॅम्प्युटर

कटू सत्य

आलेल्या म्हणजेच आपल्याला मिळालेल्या प्रत्येक संधीचा योग्य उपयोग म्हणजे यश केलेल्या ध्येयाचा योग्य तो शेवट म्हणजे यश आलेल्या अपयशांना न घाबरता लहून पुढे जाणं म्हणजे यश एखाद्याने कितीही पाय खेचला तरी न रडता त्याचा सामना करणे म्हणजे हिम्मत. नफरत करणे म्हणजे सगळं राख होणे. म्हणून काय नफरतच करायची काय? जेणे करून सगळे संपतील आणि मीच उरेल या ठिकाणी प्रेमाने सारे जग जिंकता येते परंतू आज काल हे 'प्रेमच किलो आर्धा किलोच्या भावात बाजारात विकताना दिसते. स्वतःचा विचार करायला सांगितला या माणसाला तर त्याने इतका विचार करायला सुरुवात केली की 'मी' सोडून त्याला आता कोणीच दिसना आणि हा 'मीच' त्याला आज काल माणसात पण बसवेना. ह्या मी पणामूळे तर तो चाललाय सगळ्यांपासून दूर ह्या मी पणामूळे तर त्याचा झालाय सर्वनाश.

देवाने दिलेला देह हा जपण्यासाठी दिला खर पण त्याला इतकेही जपू नका की शेजारचा जवळ येण्या आगोदर दहा वेळा विचार करेन. आणि मग काय मला जग माहित नाही, मी जगाला ओळखत नाही.

संपत्ती, ऐश्वर्य, पैसा काय कोणीतरी देलेली देन असते ती एकेकाळी तर खूप येते पण दुसऱ्याच वेळी नाहिशी झालेली दिसते त्यामुळे त्याच्यामागे धावण्यात अर्थ नाही तर ती आपल्यामागे धावेल असं काही तरी कारणे आपण कोणाच्या मागे धावतो तेव्हा आपली किंमत त्याच्यासाठी झिरो असते आणि आपल्यामागे कोणीतरी धावते तेव्हा आपण त्याच्या नजरेत 'हिरो' असतो. सुख दुःखाचं काय जीवन जसं देवाने एक अनमोल ठेव म्हणून दिलय-आपल्याला तर ते पण अनमोलच असतंय आपल्यासाठी त्याच्याशिवाय जीवन जगण्यात काही अर्थ नाही कारण जीवनजगतोय म्हंटल्यावर ते काय २४ तासाच नसते किंवा दोन-तीन दिवसांचं नसतं ते

life begins
at the end of your
COMFORT
ZONE

Mark Donald Walsh

अब रहम नहीं करुंगा मैं

मैं जगा रहूंगा रात -दिन
चाहे धूप हो या बरसात हो,
चाहे तूफान आये या पूस की ठंडी रात हो,
मैं खडा रहूंगा सरहद पर सीना ताने,
चाहे गोलियों की बौछार हो,
चाहे न खाने को कुछ भी आहार हो,
अपने “वतन” की खातिर मैं,
हर दर्द हँस के सह लूँगा,
निकले जो खून बदन से मेरे,
मैं खुश हो लूँगा,

वर्षानुवर्षांचं असतं. म्हणून जगताना ही वर्षे तुहाला बोअर जाऊ नयेत त्याचा तुम्हाला हेवा वाटावा त्यासाठी खेळलेले व खेळायला लावलेले दोन खेळ म्हणजे 'सुख' 'दुःख' कारण फक्त सुख मागून ते मिळत नाही आणि मिळालं तरी पचत नाही आणि दुःख सुखाचा पीछा सोडत नाही, हा खेळ खेळायला खूप छान पण वाटत जेव्हा दोघांमध्ये रेस लागते आणि 'विजय' सुखाचाच हातो. कष्ट करणाऱ्याला तर 'जीवन' पण माघारी मिळत. कष्ट करणाऱ्याला तर शून्यातून जग उभा राहण्याची हिम्मत एकवटते फक्त मन साफ ठेवून नियतीत खोट नसून केलेली कामे जीवन 'अमर' करतात.

जगण्यासाठी काय लागत दोन वेळचं जेवन आणि त्याच्यासोबत पाणी ते तर त्याने जन्म दिलाय म्हणल्यावर तो देतोच त्याची काळजी नकोच. फक्त जीवनात आला आणि जीवन व्यर्थ झाला असं नको व्हायला. कारण आपण येथे आलो आणि येथे येवून काहीच केले नाही तर येथे येण्याची मजा कसली ना.

-प्रिती संजय चव्हान
बी.ई. ईलक्ट्रिकल

पिता

मेरा साहब मेरी इज्जत मेरा सम्मान है पिता ।

मेरी ताकत मेरी पूंजी मेरी पहचान है पिता ॥

घर की इक-इक ईंट में शामिल उनका खून-पसीना ।

सारे घर की रौनक उनसे सारे घर की शान पिता ॥

मेरी इज्जत मेरी शोहरत मेरा रुतबा मेरा मान है पिता ।

मुझको हिम्मत देने वाले मेरा अभिमान है पिता ॥

सारे रिश्ते उनके दम से सारे नाते उनके है ।

सारे घर के दिल की धडकन सारे घर की जान पिता ॥

शायद रब ने देकर भेजा फल ये अच्छे कर्मों का ।

उसकी रहमत उसकी नेअमत उसका है वरदान पिता ॥

-निकम राजश्री
टी.ई. कॉम्प्युटर

वशिला

आज आपल्या समाजाला वशिल्याने विळखा घातलेला आहे. गावातील तलाठ्यापासून ते मोठ्या क्लास-१ पर्यंत आज वशिल्याशिवाय काम होऊ शकत नाहीत असा गोड गैरसमज समाजात पसरला या वशिल्यामुळे काही गुणी व्यक्तींना वाव मिळत नाही.

आजचीच गोष्ट आहे 'वशिला' ही संकल्पना आम्ही सर्वजण मेस मध्ये जेवत असताना चर्चा झाली. चर्चेमध्ये खुप वादावादी झाली आमचा एक मित्र म्हणतो वशिल्याशिवाय आपण पुढे जाऊच शकत नाही आम्ही इंजिनिअरिंगचे विद्यार्थी भविष्यामध्ये आम्हाला कोणत्यातरी कंपनीमध्ये सांगितलं की कंपनी स्वतःचा फायदा बघेन म्हणजे Talented व्यक्ती कामाला ठेवते तेथे वशिला अजिबात चालत नाही त्यानं प्रत्युत्तर दिलं असो किंवा नसतो वशिल्यावर नोकरी मिळते आणि ट्रेनिंगमध्ये काम शिकुन घ्यायचं अरे मी म्हणतो, एवढा खर्च करुन चार वर्षे इंजिनिअरिंग करायचं कशाला जा ना डायरेक्ट नोकरी ला . कशाला चार वर्ष वाया घालावता या वशिलेबाजीला माझा संपूर्ण विरोध आहे. या वशिलेबाजीमुळे होत काय समजा सरकारी नोकरी मिळाली वशिल्यामुळे वशिला लावताना थोडे फार पैसे तर ओतलेच असणार ना मग काय चालू झाला भ्रष्टाचार, चालू झालं देशाला लुटायला.

आजची चर्चा इतक्या टोकापर्यंत गेली होती की आमचं जेवण संपलं नसत तर तिथं नक्कीच भांडणात रुपांतर होणार होतं म्हणून मीच जरा चर्चेला पूर्णविराम दिला.

-धनराज राऊत

The greatest gift
I ever had, is my
dad and mom.

मनी धीर धरी शोक आवरी जननी,

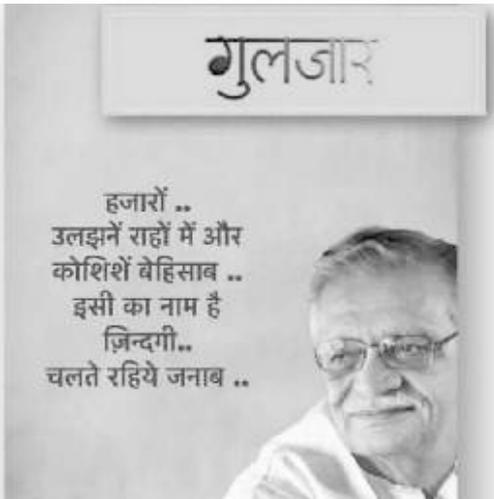
भेटेन नऊ महिन्यांनी ।
या न्यायाची रितच मानवी असते;
खरी ठरते तव्हा चुकते,
किती दुर्दैवी प्राणी असतील सगळे,
ते अपराधा बीन मेले ।
लाडका बाळ एकूलता, फाशीची शिक्षा होता,
कवटाळुनी त्याला माता, अती आक्रोश रडती ते केविलवाणी
भेटेन नऊ महीन्यानी ।
किती वे असा शोक करशील गे माये
दे निरोप मज जायला आता, होईल पुन्हा विफळ
तुझा आकांत ।
बाहेर उभे यमदुत ते, चाकर सरकाराचे
न उलटे काळीज त्यांचे, परि शरमिंदे अन्नांचे
तुज पासुनी नेतील मला ओढुनी.
भेटेन नऊ महीन्यांनी

-प्रशांत उबाळे
एस.ई. कम्प्युटर

चाँद जब तक पूरा नहीं होता,

चाँद जब तक पूरा नहीं होता,
तब तक वो भी सबसे खूबसूरत नहीं होता,
और भगवान ने किसी को पूरा नहीं बनाया,
तो हम भी कभी पुरे नहीं बन सकते.
यही जिंदगी का सच है ।

-चव्हाण तुळसा
एस.ई. कम्प्युटर

गणराया (गणपती)

जो है यारों का यार,
जिनके लिए होता है सबका प्यार ।
जिनके आने से खुशियों कि बहार आये,
जिनको हर एक अपना अपना गम सुनाए ।
जिन पे हम को है भरोसा,
ना करेंगे वो हम से धोका ।
उनको मानते है सब ।
उनको जानते हैं सब ।
हम भी तो उनको कहते हैं रब ।
आते है जब वो,
झुम उठता है जहाँ ।
जब जाने का समय आये,
सब का दिल दुखता है यहाँ ।
जिनका नाम हर दिल पे है छाया ।
वो ही है हमारे प्यारे- प्यारे गणराया ।

-चव्हाण तुळसा
एस.ई. कम्प्युटर

आकाश झेप

ती वादळी भयाण रान
आणि मी वादळी हवा
कोणी बरे विझवला
तो चिमणासा दिवा ॥१॥
होत राहिली अशीच स्त्री भुणहत्या
तर मिळेल कशी आई प्रेम देणारी
लाभेल का प्रेमळ बहीण आणि पत्नी
अन् आजी रोज गोष्ट सांगणारी ॥२॥
का मारता तिला मातेच्या गर्भात
कारण ती एक मुलगी आहे?
जरा विचार करुन पहा
स्त्रीच जीवनाची शिल्पकार आहे ॥३॥
जन्म घेवू द्या त्या चिमूकलीला
धन्य तुमचं जीवन होईल
पहाल एक दिवस हिच चिमूडडी
एक दिवस आकाशझेप घेईन ॥४॥

-सुप्रिया शिंदे
टी. ई. कम्प्युटर

आई आणि कॉम्प्युटर

अवघड गणित जगण्याचं हे सोपं करीत जाय
 काप्युटरशी माझ्या मायचं देणं घेणं नाय
 जाड्याभरड्या जीवनसारखी माझ्या मायची स्कीन
 जगण्यात लई वापरलं पन यु नो व्हाट आय मीन
 स्टोन वारड माया तिची मिरच्या लसुन चटणीची
 गाता गळा मला जणू लकेर ह्युस्टन व्हिटनची
 जूनं ते सोनं म्हन्नं जूनीच तिची खोड
 पैसा अडका आलाय तरी एकच पातळजोड
 हिकड ठिगळ तिकड ठिगळं जुनं पातळ प्याशन
 अमेरिकेनबी फेमस होय माझ्या मायची फ्याशन
 ठिगळं खरच सुंदर दिसत्यात् बघा यू मे ट्राय
 काम्प्युटरशी माझ्या मायचं देणं घेणं नाय
 कुठून करू सुरू. तिची सांगू कशी कहाणी
 सात सुरांच्या मदलीच तशी ही आनवट तिची गाणी
 सांजा झाल्याधरन तिला वाचतो आहे नुस्ता
 तिला सोधता सोधता मी बी इसरलयालो रस्ता
 पोरगं शिकून मोट्टं होईल येवडच तिचं सपान्
 त्येच्यापाई तुडवत आली काट्यावरलं रान
 वकिल इंजिनीयर होईल यानं व्हावं डाक्टर
 शिकविताना मात्र नव्हता आसला कुटला फ्याक्टर
 खुदकन् हासती आता बघून सुट बुट अन् टाय
 काम्प्युटरशी माझ्या मायचं, घेन घेन नाय
 शाळेमध्ये शिकता शिकता माझी बदलली भाषा
 जगण्यामधे हळूच आला हायफायचा शोषा
 एकदा तिच्या कानी गें माझ नवं अफेयर
 मर मेल्या म्हणली जनु आय डोन्ट केयर
 काय करती बाय?? तिच्या बोलण्यातला फोर्स
 मी म्हटलं डबल ग्रॅज्युएट कॉम्प्युटरचा कोर्स
 दुसऱ्या दिवशी तिनं विचारलं किती तिचा पगार
 मग म्हणाली उद्या परवा जावून झार
 काम्प्युटरवर झुनका-भाकर करता येती काय
 काम्प्युटरशी माझ्या मायचं देणं घेणं नाय
 सुरकुतलेल्या तिच्या चेहऱ्यात आयुष्य रिस्टोर
 इकडे मला तरुण वयातच जगणं झालय बोर
 बोलणं तुटलं आता असत सोबत इंटरनेट
 ती असते अन् मी असतो But can't communicate
 I suddenly came to know that life is futile
 Dreams, Hopes vanished now Negativenss is
 style

हारता हारता जीक मेल्या... असं once she said
 कुणस ठाऊक तिनं कुठं वाचलं Fountain head

तिचा कॉन्फीडंस माझ्यात नाय

Don't ask me why

कॉम्प्युटरशी माझ्या मायचं देणं घेणं नाय

अवघड गणित जगण्याचं रे सोपं करित जाय

अन् कॉम्प्युटरशी माझ्या मायचं देणं घेणं नाय

-लक्ष्मी सोपान लोखंडे

टी. ई. ई . अॅन्ड टी सी.

एक अनाथ

झअनाथ' म्हणून हिणवले कोणी

कोणी केला तिरस्कार...

छोटे-छोटे कीडे समजूनी

तुडवतील आणखी हजार...

चार भिंतींच्या आश्रमात,

बालपण सारे निघून गेले...

आई म्हणजे कोण असते,

नाही कधी कळाले...

हसलो-रडलो स्वतः साठीच,

एकटाच होतो मी...

मायेने मला जवळ घेणारं

नव्हतं इथं कोणी...

का सोडुन गेले मला एकटे,

काय माझा गुन्हा होता...?

सारा समाज हा मला,

'एक अनाथ' म्हणून ओळखतो आता.

-मोमीन झीनत सादिक

एफ्.ई. सिव्हील

दुनिया भी बड़ी अजीब है
 मरे हुए इंसान को
 कांधा देना पुण्य का
 काम समझती है
 मगर किसी जिंदा इंसान को
 सहारा देने से कतराती है।

तन्हा -सफर

याद रहेगा हमेशा मुझे, विश्वविद्यालय का तन्हा सफर
मन में अजीब सी उदासी छाई थी,
दिल में अजीब सा डर था,
एक तरफ अपनों से बिछडने का गम था,
तो दुसरी तरफ जिंदगी का नया पडाव था ।
कदम आगे बढ़ा, मन ये कह रहा था
नवआंमतूके से मिलने को अतुर ये दिल हो रहा था
घर की चार दिवारी को छोड कर मैं जा रहा था ।
यह सोच-सोचकर मेरा अंग प्रयंग नाच रहा था ।
अब पता चलेगा मुझे क्या होती है स्वतंत्रता ।
समझ आ गया मुझे की निभानी है जिम्मेदारियाँ
याद रहेगा हमेशा मुझे विश्वविद्यालय का तन्हा सफर ॥
धीरे-धीरे रेलगाडी स्टेशन से छूटने लगी,
दिल की धडकन ओर भी तेज होने लगी,
अपने परिजनो को यूँ पहली बार बिछडता देख,
आँखे मेरी भर आई,
पर कुछ पाने के लिए कुछ खोना पडता है,
यह सोच कर मेरी जान में जान आई ।
याद रहेगा हमेशा मुझे विश्वविद्यालय का तन्हा सफर
निकल पडा मैं अपनी मंजिल की ओ...
एक भटके हुए मुसाफिर की तरह,
जिसे ना मंजिल का पता था और ना उम्मीदों का
आ गया हूँ मैं यहाँ अपनी मंजिल की चाह में
याद रहेगा हमेशा मुझे विश्वविद्यालय का तन्हा सफर ॥

-मोमीन झीनत सादिक
एफ़.ई. सिन्हील

मैत्री

मैत्री म्हणजे काय असतं?
एकमेकांचा विश्वास असतो?
अतूट बंधन असतं? की
हसता खेळता सहवास असतो?
मैत्री म्हणजे मैत्री असते
व्याख्या नाही तिच्यासाठी;
अतूट बंधन नसत,
त्या असतात रेशीमगाठी
मैत्री असते पहाटेच्या दवासारखी,
थंडगार स्पर्श करणारी;
मैत्री असते केवड्यासारखी
तना मनात सुगंध पसरवणारी
मैत्री असते सुर्योदयासारखी,
मनाला नवचैतन्य देणारी;
मैत्री असते झाडासारखी,
उन्हात राहून सावली देणारी,
मैत्री करावी सोन्यासारखी,
तावुन-सुलाखून चमचमणारी;
मैत्री करावी हिऱ्यासारखी,
पैलू पडताच लख-लखणारी,
मैत्री असावी पहाडासारखी,
गगनाला भिडणारी;
मैत्री असावी समुद्रासारखी
तलाचा थांग नसणारी
मैत्री म्हणजे समिधा असते;
जीवन यज्ञात अर्पण झालेली

-अनिकेत साळुंके

JUST
Breathe.
LIFE GOES ON

मावळा

‘मावळा आहे शिवछत्रपतींचा
या वाटेवर थकणार नाही
परंपरा आहे आमची
मोडेल पण वाकणार नाही ।
वर्तमान सुधारल्या शिवाय
भविष्यकाळ बदलणार नाही ।
गर्वाच ओझं घेऊन डोक्यावर
भुत काळात रमणार नाही ।
ताकद आहे मनगटात
आयुष्याची भीक मागणार नाही ।
वाघाची जात आहे आमची
लांडग्या सारखे जगणार नाही ।
--- संस्कार आहेत
वाटेला कुणाच्या जाणार नाही
पण आडवे जाणाऱ्याची वाट
लावल्या खेरीज राहणार नाही ।
शिव-शंभुचा वंश आहे
सत्तेच्या मोहात पडणार नाही ।
॥ जय भवानी ॥
॥ जयजिजाऊ ॥
॥ जय शिवराय ॥

-अनिकेत साळुंके

देश

कित्येक लढेल याच्यासाठी
कित्येकांनी दिले प्राण
याच्यासाठी कित्येकांनी
फासात घतली मान
देवासमान हा आम्हास
त्याचा राखू आम्ही मान ।

-अनिकेत साळुंके

बेटियाँ

ओस की बूंदों
सी होती है बेटियाँ
पापा की दुलारी और
जान से प्यारी होती है बेटियाँ,
माँ-बाप के दर्द में
हमदर्द होती है बेटियाँ,
रोशन करेगा बेटा
तो बस एक ही फुल की,
दो-दो कुलों की
लाज होती है बेटियाँ
हीरा अगर है बेटा
तो सच्चा मोती है बेटियाँ,
काँटों की राह में
फुल बाँटती (बिखेरती) है बेटियाँ,
कहने को परायी
अमानत होती है बेटियाँ,
पर बेटों से भी
प्यारी होती है बेटियाँ...!

-उत्कर्ष उत्तम शेंडे
एफ. ई. ए

दुनिया

दूर से ये दुनिया सुहानी है ।
पास जाके देखों तो बहुत बेइमानी है ।
हँसो तो तकलीफ होती है ।
रोओ तो खुशी मिलती है ।
सही में ये दुनिया सुहानी है ।
किसी का भला सोचो.
तो उसी की बात बूरी लगती है
किसी का भला ना सोचो
तो उसी के सामने दुनिया झुकती है ।
बस अब ईश्वर को याद करो
तो हर एक चीज अपनी लगती है ।
एक ना एक दिन जाना है ।
ये सोचकर सब पर प्यार बरसाती है ।
तब मत कहना ये दुनिया बेईमानी है ।
बस कहते रहना ये बहुत सुहानी है ।

-उत्कर्ष शेंडे

माँ- बाप

आकाश में प्यार है।
 चाँद और चाँदनी का ॥
 मन लगाकर पढाई करना।
 सवाल है जिंदगी का ॥
 चाँद को चाँदनी पसंद है।
 गुलाब को ताजगी पसंद है ॥
 मुझे तो मेरे।
 माँ-बाप पसंद है ॥
 दर्द काफी है बेखुदी के लिए।
 कौन मरता है किसी के लिए ॥
 एक हम जिंदा है।
 हमारे माँ-बाप के लिए ॥

-उत्कर्ष शेंडे

माँ- बाप

मन

“वादळ वाऱ्यात भावनेच्या हिंदोळ्यात
 विचारांच्या चक्रात आशेच्या किरण ज्योतीत
 अविचारी मनात, आशय येतो
 मनाच्या काही ओळी आठवतात

आणि त्यतून मी माझ्या विषयाला सुरवात करतो.

मन हि संकल्पना अतिशय महत्त्वाची म्हणून तिची गणना केली जाते. निसर्गामध्ये असलेल्या सर्व सजीवसृष्टीला, परमेश्वराने दिलेले ‘मन’ हे देणगीच ठरलेले आहे. मन हे प्रत्येक जाती धर्माच्या वेगवेगळ्या व्यक्तीमध्ये सामावलेले आहे. त्याचबरोबर निसर्गामध्ये अस्तित्वात आहे त्या पशुपक्ष्यांमध्ये मन हे सामावले आहे.

“मन असावं निर्झरासारखा
 सतत खळखळत वाहणार
 शोधावी त्यात प्रतिबिंबे
 एकाला दुसऱ्यामध्ये पाहणारी”

मन हे एखाद्या पवित्र आत्म्याप्रमाणे असते, त्यामुळे मन हे नेहमी प्रसन्न असायला हवे. त्याचबरोबर, स्वच्छ निर्मळ, इतरांविषयी सदभावना आणि

कोणत्याही गोष्टीचा त्याग करणारे असले पाहिजे. मन हे एखाद्या काचेच्या भांड्याप्रमाणे असते, त्यामुळे एखाद्या व्यक्तीला किंवा आपल्या मित्राला आपल्या बोलण्यामुळे काही त्रास होत असेल किंवा त्याचे मन दुखावेल जाणार नाही किंवा त्याचा आपल्यावरून असणारा विश्वास कमी होऊ नये याची दक्षता घेतली पाहिजे.

“बोलून विचार करण्यापेक्षा विचार करून बोलावे. एखाद्याला विचार न करता बोलणे व नंतर त्याचा पश्चाताप करत बसणे याचा काहीच अर्थ उरत नाही. या उलट जर विचार करून बोलल्यावर आपल्यालाही त्रास होणार नाही आणि इतरांचे मन राखले गेले याचा आनंद मिळेल. मन ही एक अशी गोष्ट आहे की, ते एका ठिकाणी स्थिर कधीही राहू शकत नाही. ते सतत इतरत्र भटकंती करत असते. परंतु मन हे असे एक चक्र आहे की, त्या मनाला वाटले आता आपल्याला काहीतरी करून दाखवायचे आहे. या आपले स्वप्न पूर्ण करायचे आहे. या जगामध्ये आपली प्रतिष्ठा नाव उंचावयाचे आहे. त्यामुळे मनाची घट्ट गाठ बांधून फक्त ध्येयच समोर ठेवून त्या दृष्टीने प्रयत्न करण्याचे धडपडण्याचे सामर्थ्य देते. त्याचबरोबर आलेल्या संकटाशी सामना करून यश हे आपल्यालाच मिळणार. आपल्याच हातात येणार आहे तेच मन सदा पाहत असते.

“जीवन तर खडतरच असतं

धैर्यानं त्याला सामोर जायचं असतं

आलेलं संकट टाळायचं असतं

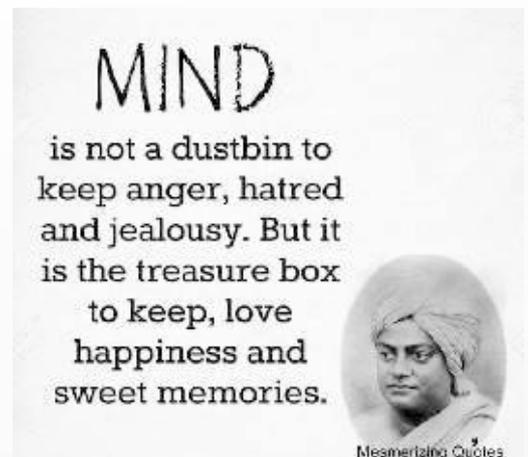
झालं सगळ विसरायचं असतं

नाही साथ मिळाली कोणाची

मिळेल फक्त त्या मनाची.”

-वाघमोडे अतुल प्रकाश

एफ. ई. इलेक्ट्रिकल

माणूस कसा बदलतो???

वेळेनुसार काळ बदलतो
काळानुसार माणूस बदलतो
माणसांनुसार जात बदलते
जातीनुसार धर्म बदलतो
धर्मानुसार देव बदलतो
देवानुसार इच्छा बदलते
इच्छेनुसार काम बदलतात
कामानुसार स्वभाव बदलतो
स्वभावानुसार नाती बदलतात
नात्यांनुसार बुद्धी बदलते
बुद्धी प्रमाणे माणूस वागतो
आणि याच बुद्धीमुळे माणूस बदलतो.

-आकाश मराळ
बी.ई. मेकॅनिकल

गुरुपौर्णिमा

“गुरुब्रह्मा गुरुर्विष्णु, गुरुर्देवो महेश्वरः
गुरुच साक्षातः परब्रह्मः तस्मै श्रीगुरुवे नमः”

आजर्पतच्या इतिहासात भारतात गुरुंना अनन्य साधारण आदर देण्यात आला आहे. आषाढी पौर्णिमेच्या दिवसाला आपल्या संस्कृतीमध्ये गुरुपौर्णिमा म्हणतात. भारताच्या प्राचीन आणि पवित्र संस्कृतीचे जनक म्हणून महर्षी व्यास यांच्याकडे आदराने पाहिले जाते. धर्मशास्त्र नीतीशास्त्र, व्यवहारशास्त्र, मानसशास्त्र एकत्र असणारा महाभारत हा पवित्र ग्रंथ त्यांनीच लिहिला. वारकरी संप्रदाय ज्यांना ज्ञानियांचा राजा मानतो त्या ज्ञानेश्वरांनी देखिल व्यासांना गुरु मानले होते. आपल्या परंपरेत गुरुपौर्णिमे दिवशी प्रार्थना करून व्यासांना प्रथम वंदन करण्याची प्रथा आहे.

खरोखरंच गुरु हा ज्ञानाचा अथांग सागर आहेत. या सागरात अति-प्रचंड पाणी आहे. पण अपाली मान खाली केल्याशिवाय, विनम्रता दाखवल्या शिवाय हे ज्ञानरुपी अमृत आपणांस मिळू शकते काय? नाही म्हणूनच शिष्याने गुरुंजवळ नम्र झाल्याशिवाय त्याला ज्ञानाची प्राप्ती होणे केवळ अशक्यच आहे. इतिहासाने एकलव्याची गुरुनिष्ठा पाहिली. भगवान श्रीकृष्णाला गुरुच्या घरी लाकडे वाहताना पाहिले. ज्ञानेश्वरांनी आपल्या मोठ्या भावाला निवृत्तीनाथाला गुरु मानले. नामदेवाने तर साक्षात देवालाच प्रसन्न करून घेतले. द्रोणाचार्य अर्जुन, कर्ण परशुराम, विश्वामित्र-राम या

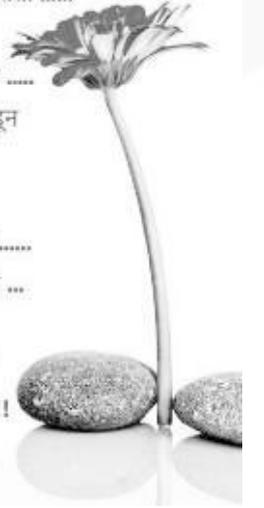
गुरु-शिष्यांच्या जोड्या इतिहासात अमर राहिल्या. अशा या गुरुं विषयी बोलताना आपोआप शब्द सुचतात.

“गुरुब्रह्मा गुरुर्विष्णु, गुरुर्देवो महेश्वरः

गुरुच साक्षातः परब्रह्मः तस्मै श्रीगुरुवे नमः”

-आकाश मराळ
बी.ई. मेकॅनिकल

प्रत्येकाला कोणी ना कोणी गुरु असतो .....
पण माणूस हा आयुष्यभर
विद्यार्थी आसतो ..ही माझी धारणा ....
म्हणून भेटलेल्या प्रत्येक व्यक्तिकडून
मग तो लहान असो की मोठा ,
मी काही तरी चांगले घेण्याचा,
शिकण्याचा प्रयत्न करीत आसतो .....
मनातल्या मनात त्यांना गुरु मानतो ...
आयुष्याच्या प्रत्येक वळणावर ,
टप्यावर क्षणा-क्षणाला भेटलेल्या
त्या माझ्या असंख्य गुरूंना वंदन !!!
MarathiSuvichar.in

गुलमोहर

आयुष्यात समंजस
जोडीदार आणि गुणी
संतती लाभली की
धकाधकीची वाटचाल
सरळ वाटते निखारे
सौम्य होतात. काट्यांची
टोकं बोथट होतात आणि
सारं सोपं सोपं होऊन जातं

-सचिन शंकर वाघमोडे
एफ् ई. (ए)

Calm mind, healthy body is the way to stay young.

कागदाची “नाव” होती...

कागदाची “नाव” होती...
पाण्याचा “किनारा” होता...
मित्रांचा “सहारा” होता...
खेळण्याची “मस्ती” होती...
मन हे “वेडे” होते...
कल्पनेच्या “दुनियेत जगत होते...
कुठे आलो या,
“समजुतदारीच्या “जगात..
या पेशा ते भोळे,
“बालपणचं” सुंदर होते...!!!

-सचिन शंकर वाघमोडे
एफ् ई.(ए)

आयुष्याला द्यावे उत्तर

अरे जगावे दुनियेमध्ये आव्हानाचे काढून उत्तर
नजर रोखुनी नजरेमध्ये, आयुष्याला द्यावे उत्तर...
नको गुलामी नक्षत्रांची, भीती आंधकी
तान्यांशी आयुष्याला, करावी स्वप्नांची
असे दांडगी इच्छा ज्याची, मार्ग तयाला मिळती
सतत, नजर रोखुनी, नजरेमध्ये आयुष्याला द्यावे उत्तर...
पाय असावे जमिनीवरती, कवेत अंबर
घेताना, हसू असावे ओठांवरती, काळीज काढून देताना...

-सचिन शंकर वाघमोडे
एफ् ई.(ए)

हिंदवी स्वराज्य व्हावे

श्रीमुखातून नाव घेऊनी ज्यांचे
छताछतावर भगवा फडकवावा
त्रिभुवुनी गाजे किर्ती ज्यांची
पलटवली ज्यांनी पाने इतिहासाची
तीक्ष्ण अशा कत्याकत्यांना
शिरं उडवली कित्येक खानांची
वाघा प्रमाणे स्वतः लढताना
जीवाची पर्वा न केली त्यांनी
रातचे गनिमी कावे करुनी
जेथे गेले यश आणले तेथुनी
शह करुनि करुनि कित्येक गणिमांशी
हा-हा म्हणता गड जिंकले त्यांनी
जीजाऊचा पुत्र असे ते
राजा म्हणुनी शोभले ते,
जे-जे केले ते प्रजाहितच केले
भोगले जे ते प्रजेसाठीच भोगले
सतत गाईल म्हणोनि पोवाडे
ले कुरवाळ्या अशा शिवशाहिरांनी
यावे पुन्हा जन्माला...

-मोहिते रुपाली
टी.ई. सिव्हील

स्वप्न

स्वप्न पाहणं फारच
फायद्याचं असतं नाही;
तुम्हाला त्या गोष्टी हव्या आहेत.
जशा गोष्टी आहेत.
तशाच पाहता येतात गोष्टी
भविष्यात डोकावता येतं;
भूतकाळात रमता येतं;
आणि मनासारखं नसलच काही,
तरी' हे शेवटचा नाही, याची खाली असेचड्ड
कदाचीत दिशासुद्धा

-सचिन शंकर वाघमोडे
एफ् ई.(ए)

बस एक कदम और...

बस एक कदम और इस बार किनारा होगा
 बस एक नजर और इस बार इशारा होगा ।
 अम्बर के नीचे उस बदली के पीछे कोई तो किरण होगी
 इस अन्धकार से लडने को काई तो किरण होगी ।
 बस एक पहर और इस बार उजाला होगा
 बस एक कदम और इस बार किनारा होगा ।
 जो लक्ष्य को भेदे वो कहीं तो तीर होगा
 इस तपती भूमि में कहीं तो नीर होगा ।
 बस एक प्रयास और अब लक्ष्य हमारा होगा
 बस एक कदम और इस बार किनारा होगा ।
 जो मंजिल तक पहुंचे वो कोई तो राह होगी
 अपने मन को टटोलो कोई तो चाह होगी ।
 जो मंजिल तक पहुंचे वो कदम हमारा होगा
 बस एक कदम और इस बार किनारा होगा ।
 बस एक नजर और इस बार इशारा होगा...

-प्रगती गायकवाड
 बी.ई. कॉम्प्युटर

पण लोक काय म्हणतील?

चौकट मोडून बघेन म्हणतो,
 मनासारखे जगेन म्हणतो,
 परि नेमका येऊन छळतो
 प्रश्न एक कातिल,
 पण लोक काय म्हणतील??
 झेलीत पाऊस चिंब भिजावे,
 सुचेल गाणे तिथेच गावे,
 वाटे शिंगे मोडून व्हावे वासरात सामील,
 पण लोक काय म्हणतील??
 चौकट मोडून बघेन म्हणतो,
 मनासारखे जगेन म्हणतो,
 परि नेमका येऊन छळतो
 प्रश्न एक कातिल,
 पण लोक काय म्हणतील??

श्रिपात शिंदे

तेरी मेरी बाते

"मंदिर" में दाना चुगकर चिड़ियां "मस्जिद" में पानी पीती हैं
 मैंने सुना है "राधा" की चुनरी कोई "सलमा" बेगम सीती हैं
 एक "रफी" था महफिल "रघुपति राघव" गाता था
 एक "प्रेमचंद" बच्चों को "ईदगाह" सुनाता था
 कभी "कन्हैया" की महिमा गाता "रसखान" सुनाई देता है
 औरों को दिखते होंगे "हिन्दू" और "मुसलमान"
 मुझे तो हर शाख्स के भीतर "इंसान" दिखाई देता है...
 क्योंकि...

ना हिंदू बुरा है ना मुसलमान बुरा है
 जिसका किरदार बुरा है वो इन्सान बुरा है

वैभव यादव
 बी.ई. कॉम्प्युटर

तो बाप असतो

बाळंतपण झाल्यावर, धावपळ करतो
औषध घेतो, चहा, कॉफी आणतो
पैशांची जुळवा जुळव करतो
..... तो बाप असतो

सगळ्यां नानेआण करतो
स्वयंपाक हिकरतो

सिजरीनंतर बायकोला त्रास नको,
म्हणून बाळ रडलं तर रात्रभर जागतो

..... तो बाप असतो

चांगल्या शाळे मध्ये पोराना टाकायची धडपड करतो

donation साठी उधार आणतो,
वेळ पडलीतर हात पाय पडतो

..... तो बाप असतो

कॉलेज मध्ये सोबत जातो, हॉस्टेल शोधतो

स्वतः फाटक बनियन घालून

तुम्हाला jeans ची pant घेऊन देतो

..... तो बाप असतो

स्वतः टपरा mobile वापरून, तुम्हाला stylish mobile घेऊन देतो

तुमच्या prepaid चे पैसे स्वतःच भरतो

तुमचा आवाज ऐकण्यासाठी तरसतो

..... तो बाप असतो

love marriage करायला कोणी निघाल तर खूप चिडतो

"सगळं नीट पाहिलं का?" म्हणून खूप ओरडतो

"बाबा तुम्हाला काही समजत का?" अस ऐकल्यावर खूप रडतो

..... तो बाप असतो

जाताना पोरगी सासरी, धाय मोकळून रडतो

माझ्या चिऊला नीट ठेवा

असे हात जोडून सांगतो

..... तो बाप असतो.

-नामदेव पवार (बी .ई .इलेक्ट्रिकल)

माझे बाबा...

काय लिहू आणि किती लिहू, चार ओळींमध्ये बंदिस्त करण्यासारखं
बाबांचं व्यक्तिमत्व नाही आणि म्हणूनच आज

पर्यंत बाबांवर एकही कविता नाही...

माझे बाबा... जन्म झाल्या झाल्या ज्यांनी मला पहिल्यांदा हाता घेतलं
ते माझे बाबा...

माझ्या आजारपणात आईच्या बरोबरीने रात्र जागून काढणारे आणि

पुन्हा सकाळी गुड मॉर्निंग

म्हणत पुन्हा ड्युटीवर जायला तयार असणारा माझा बाबा....

आई प्रेमानी घास भरवत असताना मला अंगाखांद्यावर खेळवणारे
माझे बाबा...

आई अभ्यास घेत असताना मी ऐकला नाही तर रागवणारे माझे कठोर
बाबा .... आणि नंतर मी जरा जास्तच

रागावलो का? असं आईला हळूच विचारणारे माझे प्रेमळ बाबा....

जगाच्या जागी वस्तू नाही ठेवल्या गेल्या आणि वेळच्या वेळेवर काम
नाही झाले तर चिडणारे शिस्तप्रिय बाबा.....

परीक्षेत पास झाल्यावर पेढे आणणारे, स्पर्धेमध्ये नंबर आल्यावर

पेपरमध्ये नाव आणि फोटो आला असेल तर कात्रण

कापून व्यवस्थित फाईलला लावणारे, बाहेरून येताना माझ्या

आवडीचा खाऊ घेऊन येणारे, माझं कौतुक करणारे

माझे बाबा...

आपल्या मुलांसाठी आवर्जून वेळ काढणारे माझे बाबा...

गर्दित वाट काढत काढत माझे जास्तीत जास्त फोटो काढणारे माझे

बाबा... माझा नाही आला तर समजून सांगणारे

बाबा.... नोकरीत व्यस्त असताना, आई कोणत्याही कर्तव्यात कधीही

कमी पडणार नाही हे माहिती असून आजी

आजोबांच्या गोळ्या औषधांची फोनवर चौकशी करणारे माझे

कतव्यदक्ष बाबा...

दिवसा कमीत कमी 2 वेळा आमच्याशी फोनवर बोलणारे माझे

बाबा.... बाहेरगावी असताना रात्री आमचे फोटो पाहत

झोपणारे आम्हाला मिस करणारे माझे बाबा...

ऑफिस वरून आल्यावर मी दमलो अशी जराही तक्रार न करता

आमच्याशी खेळणारे आणि आम्हाला बाहेर

फिरायला घेऊन जाणारे माझे बाबा... आम्हाला आयुष्यात बेस्ट

देण्यासाठी धडपडणारे माझे बाबा...

कुटुंबातल्या छोट्या मोठ्या प्रत्येक अडचणीत खंबीरपणे उभे राहून

कुटुंबातल्या सगळ्यांना आधार देणारे माझे खंबीर

बाबा..।।

बाबा नुसतं ऑफिस करतात असं म्हणताना या सगळ्या गोष्टींचा

सहज विसर पडतो ना?

पोरीचं लग्न, पोराचं शिक्षण, मुलाला मोठ्ठा करतो हाच तो बाप...

ज्या घरात बाप आहे त्याकडे कोणी वाईट नजरेने बघू शकत नाही.

हाच तो वडील ज्याला जवळ घ्यायला वेळा नाही... मुलाला चांगले

मार्क्स मिळाले तर आई पापी देते... पण बाप हळूच

पेढे आणून वाटतो हे कोणाला लक्षात येत नाही.

आमच्या मुलांना आमच्या लहानपणीचे किस्से सांगताना त्यामध्ये

रमून जाणारे माझे बाबा...

आजही माहेरहून निघताना भरल्या आभाळासारख ज्यांच मन आणि डोळे भरून येतात ते माझे हळवे बाबा...

स्वतःसाठी कधीही काहीही घेतलं नसताना, तुझ्या आई ने आजपर्यंत

खूप केलं मला काही नको तिला साडी घे; असं

आम्हाला सांगणारे आणि आईची जाणीव करणारे माझे बाबा...

माझी खूप आठवण येत असताना ;आईला तुझी खूप आठवण येते

आईशी बोल असं म्हणत आईच्या भावनांना

समजून घेत आईला फोनवर जास्त बोलू देणारे माझे बाबा...

किती रूपं आहेत बाबांची... कठोर, प्रेमळ, कडक, शिस्तप्रिय कणखर

खंबीर आणि किती तरी....

बाबा.. सतत घरच्यांच्या सुखासाठी झटणारे... घरच्यांची काळजी

करणारे.... आई वडील बायको मुलं सगळ्यांच्या

भावनांचा आदर करणारे अशे हे आपले सगळ्यांचे बाबा...

कशाची उपमा द्यायची बाबांना भरल्या आभाळची जे नेहमीच

पावसासारख आमच्यावर प्रेमाचा वर्षाव करत

असतात....

आमच्या जीवनात आई आणि बाबा दोघांचेही महत्त्वाचे स्थान आहे...

कुठेतरी वाचलं होतं आई घराचं मांगल्य आहे

तर बाबा घराचा आधार अगदी बरोबर आहे....

माझ्या जीवनरूपी चित्रपटात नायिका म्हणून यशस्वी होण्यासाठी

सगळ्यांचीच साथ आणि पाठिंबा मला आहे....

त्या चित्रपटाची दिग्दर्शक आहे आई...

सह कलाकार भाऊ...

वडिलांनी घरासाठी घाम गाळला... ते दमले... सुरकुत्या आल्या... तरी

तसेच काम करत राहिले...

पोरासाठी जीव तोडत राहिले.. हाच तो लक्षात नसलेला बाप....

पण ज्याशिवाय दिग्दर्शक दिग्दर्शन नाही करू शकत अशे तंत्रज्ञ

संकलक पडद्या मागचे सगळे कलाकार आणि

सगळ्यात महत्त्वाचे म्हणजे निर्माता या सगळ्यांच्या भूमिकेत फक्त

एकच व्यक्ती आणि ते म्हणजे

माझे बाबा...

मला त्यांचा अभिमान आहे.....

**विकी खलाटे ,
बी. इ. इलेक्ट्रिकल**

स्वामीविवेकानंद !

१२ जानेवारी १८६३ कोलकत्ता येथे एक तेजस्वी बालक जन्मला. त्याचा चेहरा अतिशय तेजस्वी होता. जणू काही चेहऱ्यावरून तेज ओसंडून जात आहे असेच बघणाऱ्यांना वाटले. या तेजस्वी बालकाच्या वडिलांचे नाव विश्वनाथ दत्त आणि आईचे नाव भुवनेश्वरी देवी. विश्वनाथ दत्त हे कोलकत्त्यातील एक प्रसिद्ध वकील होते. त्यांनी धंद्यात खूप नाव मिळविले होते. पैसाही चांगला मिळविला होता ते स्वभावाने सदाचारी, पत्नी हि भुवनेश्वरी समाधानी व धार्मिक होती. त्यामुळे त्यांचा संसार सुखासामाधानीच होता. तेजस्वी बालकाचे बारसे मोठ्या थाटामाटातच झाले. व त्याचे नाव ठेवले नरेंद्र ! हा नरेंद्र पुढे स्वामी विवेकानंद म्हणून जग प्रसिद्ध झाला.

सातव्या वर्षी त्यांना शाळेत घातले. शाळेत ऐकलेल्या शिष्या तो शिकला. घरात सर्वांना तो शिष्या देऊ लागला. आईने त्याला शाळेतून काढून टाकले व स्वःत शिकवू लागली. बंगाली व इंग्रजी भाष्या त्यांनी नरेंद्रला शकविल्या तसेच रामायण-महाभारतातील गोष्टी सांगितल्या पुढे नरेंद्र शहाणा झाला. व खूप हुशारही झाला. परत आठव्या वर्षी त्यांना शाळेत घालण्यात आले.

पहिल्याच वर्गात त्यांनी अमरकोश पाठ केला. यावरून त्याची बुद्धी किती असामान्य असेल याची कल्पना येते. एका मुसलमान गवयाकडे गायन शिकले. आखाड्यात जाउन कुस्त्या खेळू लागले. चांगले गोटीबंद शरीर कमाविले. त्यामुळे वर्गातील मुलें त्यांना भीत असत. ते सर्वांचे पुढारी होते. त्यांच्या नुसत्या शब्दाने त्यांची भांडणे मिटत. १८७७ साली ते वडिलान सोबत रायपूरला गेले. त्यावेळी बैलगाडीतून प्रवास करावा लागला. तिथे त्यावेळी शाळा तर नव्हतीच त्यावेळी त्यांना तेथे रानावनातून फिरण्याचा व सृष्टी सौंदर्य पाहण्याचा प्रसंग आला. व त्याचाच त्यांनी अभ्यास केला. १८७९ मध्ये परत कोलकत्त्याला आले. परत शाळा सुरु झाली त्यावेळी त्यांनी वाचनालयात जावून मोठ्ठमोठी ग्रंथ वाचलीत. त्यावरून अनेक विषय आत्मसाथ केले. फक्त एक दिवसात त्यांनी भूमितीच्या चारी भागांचा अभ्यास केला. ते खेळातही भाग घेत तसेच घोड्यावर बसण्यातही पटाईत होते. वादविवाद करण्यात ते सर्वांनाच हावीत असत. ते गाणे म्हणू लागले कि सारेच स्तब्ध होवून ऐकत. त्यांचा आवाज फारच गोड होता. * नरेंद्राने ब्राम्हण समाजात प्रवेश केला. मूर्ती मध्ये देव नाहीत, जाती नाहीश्या केल्याच पाहिजेत, स्त्रियांना शिक्षण दिलेच पाहिजेत, हे विचार ऐईकून त्यांच्या मनात गोंधळ होत असे. तेव्हा देव खरच आहे कि नाही? असल्यास कोठे भेटेल? असल्यास त्याची भेट कोन घडवून देणार? या सर्व विचारांनी त्यांचे मन अस्वस्त झाले. ब्राम्हण समाजाचे देवेंद्र त्यांचे प्रश्नाचे समाधान कारक उत्तर देऊ शकले नाहीत. तेव्हा

कॉलेजचे प्राचार्य हेस्टी यांनी त्यांना रामकृष्ण परमहंस यांच्या कडे पाठविले. संत परमहंस यांनी आपल्या तिक्ष्ण दृष्टीने त्यांच्या डोळ्याकडे पाहिले. ते आपल्या भक्तांना म्हणाले. “हा नरेंद्र मानव जातीच्या उद्धारासाठीच जन्मलेला आहे, तो हिंदुधर्म आणि हिंदुस्थानची मान साऱ्यां जगात उंचावेल!” नरेंद्रला ते खरे वाटेना त्याने रामकृष्णांना विचारले, “तुम्ही देव पाहिला आहे कां ?” त्यावर रामकृष्ण उत्तरले, “होय मी देव पाहिला आहे, त्याच्याशी बोललो पण आहे तुलाहि देव सहज भेटेल.” ” केव्हा भेटेल मला देव ?नरेंद्राने विचारले, ” जेव्हा तुझ्या मनाला देव भेटण्याची तळमळ लागेल तेव्हा . “रामकृष्णांनी म्हटल्या नंतर हि त्यांचा त्यावर विश्वास बसेना, तेव्हा रामकृष्णांनी त्यांच्या हृदयाला स्पर्श केला. त्याच बरोबर सर्वत्र तेजाचे लोळ उठले. सर्वत्र प्रकाश पसरला. व नरेंद्रला सर्वत्र प्रकाश व परमेश्वरच दिसू लागला!

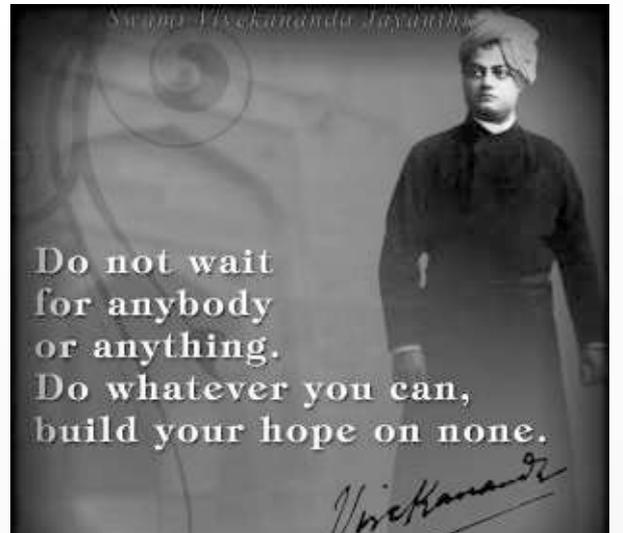
सन १८८१ साली डफ कॉलेजातून उत्तम गुणांनी बी. ए. ची परीक्षा उत्तीर्ण झालेल्या नरेंद्राने वडिलांच्या मृत्यू नंतर नोकरी करून घराचा भार उचलण्या ऐवजि संन्यास घेतला म्हणून आप्पेष्ट मंडळी त्यांच्या मागे त्यांची निंदा करू लागले पण नरेंद्रना गुरु कडून योग्य मार्ग मिळाला होता. आणि त्या मार्गानेच जाण्याचा त्यांनी निर्धार केला होता. थोड्याच दिवसांनी रामकृष्ण कर्क रोगाने आजारी पडले. त्यांना उपचारासाठी काशीपूर येथे नेले.त्यांच्या साठी नरेन्द्रही त्यांच्या सोबत गेला.रामकृष्ण त्यांना म्हणाले ” बेटा माझी सर्व योग शक्ती मी तुला दिली आहे. त्याच्या जोरावर तू हिंदूधर्म आणि तत्वज्ञान यांचा जगभर प्रसार कर.,आपल्या राष्ट्राचा उद्धार कर.!” “ऐवढे बोलून १५ ऑगष्ट १८८६ रोजी रामकृष्णांनी जगाचा निरोप घेतला. नरेंद्र व रामकृष्ण यांच्या ईतर शिष्यांनी बडानगर येथे त्यांचा मठ स्थापन केला, १८८८ साली नरेंद्र २५ वर्षांचे झाले. सर्व भारत फिरून बघावा अशी त्यांची ईच्छा झाली. आणि तेव्हाच प्रवासास निघाले.काशी, अयोध्या, गया, आग्रा, वृंदावन असे करीत करीत ते पायीच फिरले, नरेंद्रला लोक पुढे स्वामी विवेकानंद म्हणू लागले. त्यांनी १८९० साली रामकृष्णांच्या पत्नी शारदादेवी यांचा आशीर्वाद घेतला बाहेर पडले. स्वामी विवेकानंद कन्याकुमारीला पचले. तेथील देवालयत त्यांनी ध्यानधारणा सुरु केली. त्यांना रामकृष्णांनी दर्शन दिले. अमेरिकेत भरणार्या सर्वधर्म परिषदेत जाण्याची त्यांना आज्ञा दिली. १८९३ ला त्यांना ३० वर्षे पूर्ण झाली. स्वामींच्या आशीर्वादने खेतडीच्या महाराजांना पुत्र प्राप्ती झाली. स्वामी विवेकानंदा ना महाराजांनी अमेरिकेला जाण्यासाठी योग्य पोशाख व भाडे खर्चाला पैसे दिले.

३१ मे १८९३ रोजी स्वामी अमेरिकेला निघाले. त्यांनी रामकृष्णांच्या फोटोला वंदन करून कालीमातेचे स्मरण केले.व भगव्या रंगाचा पोशाख चढविला. व भगवा फेटा गुंडाळला भगवत गीता घेवून त्यांनी बोटीवर प्रवास सुरु केला. चीन, जपान, नंतर ते शिकागो बंदरात उतरले. ११ सप्टेंबर रोजी सर्वधर्म

परिषदसुरु झाली. हजारो संख्येने प्रतिनिधी हजर होते. देशोदेशीचे ध्वज फडकत होते. ख्रिस्ती धर्माचे लोक जास्त आले असल्यामुळे ख्रिस्ती धर्माचेच गुणगान ते करीत होते. शेवटी स्वामींची वेळ आली. प्रथम ते घाबरे. पण धीर करून त्यांनी भाषणाला सुरवात केली. “माझ्या अमेरिकन बंधू -भगिनींनो ! या त्यांच्या पहिल्याच वाक्याला सर्वांनी टाळ्यांचा कडकडात केला, तो तबबल दोन ते तीन मिनिटे चालला. त्यांनी हिंदूधर्मावरील परिपूर्ण भाषण दिले.

परिषद संपली, पण स्वामींचे कार्य संपले नव्हते. त्यांनी अमेरिकेतील मोठमोठ्या शहरात व्याख्याने दिली. हिंदूधर्म, तत्वज्ञान यांच्या प्रचारासाठी त्यांनी न्यूयार्क मध्ये अभ्यासवर्ग सुरु केले.अनेक स्त्री-पुरुष त्यांचे शिष्य झाले.हिंदूधर्म, तत्वज्ञान यांचा प्रसार केला. त्यासाठी त्यांनी अनेक ठिकाणी मठ स्थापन केले. रामकृष्णा नची भविष्या वाणी खरी ठरली! त्यांचे शिष्य नरेंद्र उर्फ स्वामी विवेकानंद यांनी जगभर वेदांताचा प्रसार केला. भारताचे नाव उज्ज्वल केले. ! १८९७ साली स्वामी विवेकानंद भारतात परत आले. १मे १८९७ रोजी त्यांनी रामकृष्ण मिशनची स्थापना केली. व लोक सेवेला सुरवात केली. अमेरिकेत असतानाच ते आजारी पडले. नंतर त्यांची प्रकृती जास्तच बिघडली होती. थोडे दिवस विश्रांती घेऊन ते परत अमेरिकेला जावून आले. १९०२ साली त्यांची प्रकृती जास्त बिघडली मठाचे काम त्यांनी दुसऱ्यावरसोपविले. ४ जुलै १९०२ साली त्यांनी वयाच्या ३९ व्या वर्षी या जगाचा निरोप घेतला

तुषार रुपनवर
बी. इ. इलेक्ट्रिकल.

मैत्री

मैत्री केली आहेस म्हणून तुला सांगावस वाटतय...

गरज म्हणून नातं कधी जोडू नकोस

सोय म्हणून सहज असं तोडू नकोस..

रक्ताचं नाही म्हणून, कवडीमोल ठरवू नकोस

भावनांचं मोल जाण..मोठेपणात हरवू नकोस..

आयुष्याच्या प्रत्येक वळणात नवं नातं जुळत असतं

जन्मभर पुरेल इतकं भरून प्रेम मिळत असतं..

तुझी ओंजळ पुढे कर, कमीपणा मानू नकोस

व्यवहारातलं देणं घेणं फक्त मध्ये आणू नकोस..

मिळेल तितकं घेत रहा, जमेल तितकं देत रहा

दिलं घेतलं सरेल तेव्हा.. पुन्हा मागून घेत रहा..

समाधानात तडजोड असते...फक्त जरा समजून घे

नातं म्हणजे ओझं नाही, मनापासून उमजून घे..

विश्वासाचे चार शब्दं..दुसरं काही देऊ नकोस

जाणीवपूर्वक नातं जप , मध्येच माघार घेऊ नकोस...!

नामदेव पवार

बी .ई .इलेक्ट्रीकल

हरवलेलं बालपण

“एकदा केव्हातरी शांतपणे बसावं आणि वयानुसार आपण काय काय गोष्टी सोडल्या ह्याचा आढावा घ्यावा. मग लक्षात येतं, की आपण गाभुळलेली चिंच अनेक वर्षात खाल्लेली नाही. जत्रेत मिळणारी पत्र्याची शिटी वाजवलेली नाही. चटक्यांच्या बिया घासून चटके द्यावेत असं आता वाटत नाही.कॅलिडोस्कोप पाहिलेला नाही. सर्कसमधला जोकर आपलं मन रिझवू शकत नाही. तसंच कापसाची म्हातारी पकडण्याचा चार्मही राहिलेला नाही. कापसाच्या म्हातारीने उडता उडता आपला बाळपणीचा काळ सुखाचा स्वतःबरोबर कधी नेला ते आपल्याचा कळलंच नाही. आता त्या ट्रिप्स नाहीत. दोन दोन मुलांच्या जोड्या करून चालणं नाही. विटी दांडू नाही. साबणाचे फुगे नाहीत. प्रवासात बोगदा आला तर एक अनामिक हुरहुर नाही..... त्या उडणाऱ्या म्हातारीने हे सगळे आनंद नेले. त्याच्या बदली तिचं वार्धक्य तिने आपल्याला दिलं. म्हणूनच ती अजून उडू शकते. आपण जमिनीवरच आहोत.” वपुंच्या वपुर्झा मधील ह्या ओळी वाचल्या अन् मन भुरकन काही वर्षे मागे गेलं...आणि सारं सारं बालपण आठवलं.

लाटेने कि काळाने नेला तो किनाऱ्यावरचा वाळूचा किल्ला? भोवऱ्याच्या रशीला लावलेला कोल्डड्रिंकच्या झाकणाचा बिल्ला... हरवली कुठे तरी ती शाळेतली मुल्यशिक्षणाची वही, इवलुश्या मार्कांच्या प्रगतीपुस्तकावर मारलेली बाबांची खोटी सही.... गेले कुठे ते चालताना “पॅकपॅक” आवाज करणारे पायातले बूट? “मी नाही देणार जा माझं चॉकलेट” म्हणत आवळलेली ती घट्ट मुठ.... किती जिवाळा होता डोकं टेकवलेल्या आईच्या हाताच्या उशीत?

ब्लॅकॅटहून जास्त उब होती त्या मायेच्या कुशीत...

हरवला तो प्रेमाचा घास....“चिऊताई” दाखवत आईने भरवलेला...

घरात न सांगता लपवून लपवून भेळ खायचा तो प्लॅन ठरवलेला?

गेले कुठे जत्रेतले ते गोड गोड म्हातारीचे केस?

छोट्याशा बुटांची आईने बांधलेली ती सुटलेली लेस....

गेली कुठे ती मामाच्या गावी जाणारी झुकझुक गाडी?

हरवली कुठे ती क्रिसमस मधली झिंगलमॅनची पांढरी दाढी?

धावत धावत ज्याचा पाठलाग केला तो धुरवाल्याचा धूर कुठे गेला?

शाळेत बडबड गीते गाताना एकत्र लावलेला तो सूर कुठे गेला?

झोपताना पाहिलेला तो चांदोमामा कुठे हरवला?

अ आ इ ई पाठीवर लिहिणारा तो खडू कुणी पळवला?

कशाला आलं हे आपल्याला शहाणपण???

IN THE END, WE
WILL REMEMBER
NOT THE WORDS OF
OUR ENEMIES, BUT
THE SILENCE OF
OUR FRIENDS

M A R T I N L U T H E R

हरवलं त्यात ते सुंदर बालपण.....

खरंच बालपणीचा काळ किती सुखाचा ना? आयुष्यातील काही
अनमोल क्षणांची आठवण ते क्षण
निसटुन गेल्यावरच प्रकर्षाने होते. पण बालपणीच्या काही आठवणी,
मनाच्या कोपऱ्यात अजुनही
दाटलेल्या असतात, त्यांना हलकेच गोंजारल असता त्यांची सय
अधिकच गडद होते. आपलं मनही
किती विचित्र असतं ना. जेव्हा लहान असतो तेव्हा पटकन मोठे
व्हावेसे वाटते. शाळा सोडुन
बाबांसारखे ऑफिसला जावेसे वाटते तर दादासारखे कॉलेजला जावंस
वाटतं. मुलींनाही आईसारखी
साडी नेसुन स्वयंपाक करायला आणि ताईसारखा नट्टापट्टा करायला
आवडतं. मात्र आता मोठे
झाल्यावर पुन्हा ते बालपणीचे दिवस आठवतात आणि नकळत
डोळ्यात पाणी येतं.
पाखरे जर दिवस असते
आभाळी मी सोडिले नसते
फिरूनी त्यांना हृदयात मी
कोंडून ठेविले असते
ते पाखरू मागे न वळले
मन का बोलाविते पुन्हा त्या दिवसांना
जे परतुन कधी ना आले...
मज आवडते हि मनापासुनी शाळा, लाविते लळा हि जशी माऊली
बाळा
कुठे आहे कुठे तुझाच सोबती जुना, कळे गावातले विचार हे तुला पुन्हा
जुन्या वाटेवरी नवीन चालणे तुझे, फिरे गावातुनी जणु नवाच पाहुणा
जुने विसरायचे बरे नव्हे अरे मना, असे बदलायचे खरे नव्हे अरे मना
हसावे वाटते फिरून आजही तुला, कशी वळते नजर तुझी पहा पुन्हा पुन्हा
एक होती चिऊ....एक होता काऊ
कावळ्याचे घर होते शेणाचे....चिमणीचे घर होते मेणाचे
एक दिवशी काय झाले...मोठ्ठा पाऊस आला आणि....
माझा खाऊ मला द्या
खेळ मांडियेला : आया रे खिलौनेवाला खेल
खिलौने लेके आया रे...
चांदोबा चांदोबा कुठे रे गेलास
दिसता दिसता गडप झालास
हाकेला ओ माझ्या देशील का
पुन्हा कधी आम्हाला दिसशील का?
पुन्हा कधी आम्हाला दिसशील का...?

-ज्योतिबा गदादे (बी.ई.इलेक्ट्रिकल)

Engineering is the art or science of making practical.

छत्रपती शिवाजी महाराज

छत्रपती शिवाजी महाराज : बहमनी कालखंडाचे विघटन झाल्यावर ज्या
सरदारांच्या खांद्यावर विविध शाही सुखेनैव राज्य करित होत्या, त्यात
भोसले व जाधव या घराण्यांचा समावेश होता. मालोजी राजांपासून
आपणास भोसले घराण्याचा इतिहास ज्ञात आहे. मालोजीराजे
निजामशाहीतील प्रमुख मनसबदारांपैकी एक होते. त्यांना शहाजी व
शरीफजी ही मुले होती. शहाजी राजांचे लग्न तत्कालीन कालखंडातील
मातब्बर सरदार लखुजी जाधवराव यांची कन्या जिजाबाई यांच्याशी
झाले. भातवडीच्या लढाईत पराक्रम गाजविल्यामुळे शहाजीराजांचे नाव
सर्वदूर झाले. शहाजीराजे व मातुःश्री जिजाबाई यांस संभाजीराजे व
स्वराज्य संस्थापक छत्रपती शिवाजी महाराज अशी दोन पुत्ररत्ने झाली.
संभाजीराजे लढाईत मारले गेले. निजामशाही, आदिलशाही, मुघल
यांच्या संपर्कात आल्यावर शहाजीराजांना स्वतंत्र राज्य स्थापनेचे महत्त्व
समजले होते. आजूबाजूची परिस्थिती, काळाचे दडपण, काही अन्य
मर्यादा यांमुळे शहाजीराजांना स्वराज्य स्थापना करता आले नाही. त्यांचे
स्वप्न पुत्र शिवाजींनी पूर्ण केले. दिनांक १९ फेब्रुवारी, १६३० रोजी
जुन्नरजवळील शिवनेरी किल्ल्यावर शिवाजींचा जन्म झाला.
आदिलशहाने शहाजीराजांना पुणे व सुपे प्रांताची जहागिरी दिली होती.
शहाजीराजे बंगळुरात राहत असल्याने जहागिरीची व्यवस्था
पाहण्यासाठी मातोश्री जिजाऊसाहेब, दादोजी कोंडदेव, शिवाजीराजे
पुण्याला आले. शहाजी राजांनी शिवाजींच्या शिक्षणाची, लष्करी
प्रशिक्षणाची व प्रशासनाच्या अभ्यासाची उत्तम व्यवस्था केली होती.
शिवाजीराजांनी जहागिरीची पुनर्व्यवस्था केली. शेतीला प्राधान्य दिले.
निःपक्षपाती न्यायव्यवस्था उभारली. मातोश्री जिजाऊसाहेबांनी
आपल्या मुलाच्या मनातदुर्दम्य महत्वाकांक्षा निर्माण केली. पुण्याच्या
पश्चिमेला असणाऱ्या बारा खोऱ्यांचा म्हणजे पर्यायाने बारा मावळांचा
त्यांनी बंदोबस्त केला. जहागिर ताब्यात असली तरी जहागिरीतील
किल्ले विजापूरकरांच्या ताब्यात होते. त्यामुळे शिवाजी राजांनी
जहागिरीतील किल्ल्यांची डागडुजी केली. वयाच्या १५ व्या वर्षीच
शिवाजी महाराजांनी तोरणा जिंकून स्वराज्याचे तोरण बांधले. 'साम-
दाम-दंड-भेद' यांचा वापर करून कोंढाणा व पुरंदर किल्ले ताब्यात
घेतले. १६४७ नंतर राजांनी मुरुंबदेव उर्फ राजगड घेतला. शिवाजी
महाराजांच्या हालचालींनी शंकित झालेल्या आदिलशहाने
शहाजीराजांना कैद केले. शिवाजीराजांनी संभाव्य संकटाला तोंड
देण्याची तयारी केली. आदिलशाहाने फत्तेखान या सरदाराला
स्वराज्यावर चाल करून पाठविले. मराठ्यांनी फत्तेखानाचा पुरंदरच्या
परिसरात समोरासमोरच्या लढाईत पराभव केला. बंगळूर, कंदर्पी,
कोंढाणा या किल्ल्यांच्या बदल्यात आदिलशाहाने शहाजीराजांची

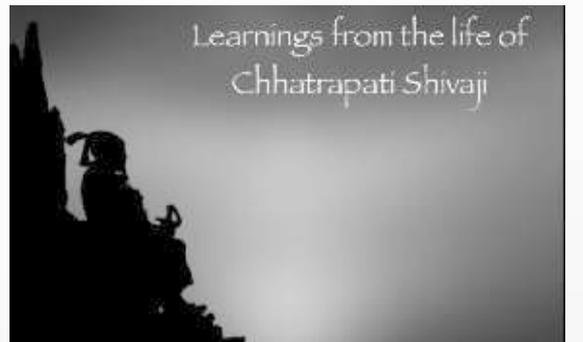

सुटका केली. या घटनाक्रमांनंतर जहागिरीची व्यवस्था राखण्याकडे शिवजीराजांनी लक्ष दिले. रांझे गावच्या बावाजी भिकाजी गुजर याने बदअंमल केला म्हणून राजांनी त्याचे हातपाय तोडण्याची शिक्षा दिली. १६४६ च्या सुमारासच राजांची मुद्रा पत्रांवर उमटू लागली. प्रतिपत्रचंद्ररेखेव वर्धिष्णुर्विश्ववंदिता। शाहसूनो: शिवस्यैषा मुद्रा भद्राय राजते। (अर्थ -शहाजीचा पुत्र जो शिवाजी, त्याची ही मुद्रा आहे. (शुद्ध पक्षातील) प्रतिपदेच्या चंद्रलेखेप्रमाणे (दिवसेंदिवस) वाढतजाणारी व विश्र्वातील सर्वांना मान्य होणारी ही मुद्रा, सर्वांच्या कल्याणासाठी शोभत आहे.) आदिलशाही दरबारातील अशांत, अस्थिर वातावरणाचा फायदा घेऊन शिवाजींनी जावळीचे खोरे चंद्रराव मोन्याच्या ताब्यातून जिंकून घेतले व कोकणावरील प्रभुत्वाचा मार्ग खुला केला. प्रतापगड बांधवून घेतला. सुपे जिंकले, रोहिडा किल्ला जिंकला. त्यानंतर कल्याणचा खजिना लुटला. रायरीच्या डोंगरावर रायगड बांधवून घेतला. १६५७ च्या सुमारास शिवाजींनी कल्याण- भिवंडी जिंकले व तेथे जहाज बांधणीचे काम सुरू करून मराठ्यांच्या आरमाराचा श्रीगणेशा केला. उत्तर व दक्षिणकोकणावर प्रभुत्व मिळविण्याच्या दृष्टीने शिवाजींच्या हालचाली चालू असतानाच आदिलशाहाने अफझलखानाची नेमणूक शिवाजींविरुद्ध केली. अफझलखान हा त्या काळातील एक पाताळयंत्री, शक्तिमान, युद्धनिपुण सरदार होता. अफझलखानाने शिवाजींविरुद्ध आक'मण करताना पंढरपूर, तुळजापूर या धार्मिक क्षेत्रांची हानी केली. शिवाजीराजे त्याला बधले नाहीत. युक्तीने त्याला प्रतापगडाच्या पायथ्याशी बोलावून राजांनी दिनांक १० नोव्हेंबर, १६५९ रोजी त्याला ठार मारले. खानाच्या मृत्यूचा विलक्षण धक्का आदिलशाहाला बसला, तर शिवाजीराजांचे नाव भारतभर पसरले. अदिलशाहाचा दुसरा सरदार सिद्दी जौहर याने राजांस पन्हाळ्यात कोंडीत पकडले. राजांनी विशाळगडावर युक्तीने पलायन केले. राजांस विशाळगडावर सुखरूप पोहोचण्यासाठी बाजीप्रभू देशपांडे यांनी घोडखिंडीत स्वतःच्या प्राणांचे बलिदान दिले. शिवाजीराजे व मुघल - शिवाजीराजे व मुघल संघर्षातील महत्त्वाची घटना म्हणजे शाहिस्तेखान प्रकरण. औरंगजेबाने आपला मामा शाहिस्तेखान यास शिवाजींविरुद्ध पाठविले. खानाने पुणे येथील लाल महालात मुक्काम केला. राजांनी जिवाची बाजी लावून, लाल महालात निवडक सैन्यानिशी प्रवेश करून खानावर हल्ला चढविला. त्याची बोटे कापली व अक्षरशः अंतर्धान पावले. शाहिस्तेखान - स्वारीत स्वराज्याचे झालेले नुकसान भरून काढण्यासाठी राजांनी औरंगजेबाची आर्थिक राजधानी असलेले सुरत शहर लुटले. तेथील परकीय व्यापाऱ्यांना लुटले. एतद्देशियांचे धन लुटणाऱ्या व्यापाऱ्यांस जरब बसविली. याचा प्रतिशोध घेण्यासाठी औरंगजेबाने मिर्झा राजे जयसिंग या अजेय सेनापतीस पाठविले. मिर्झा राजे व दिलेरखानाने मराठ्यांचा पराभव करून शिवाजींस शरण येण्यास भाग पाडले. मिर्झाने २३ किल्ले व ४ लाख

उत्पन्नाचा प्रदेश घेऊन राजांस आगरा येथे औरंगजेबाच्या भेटीस पाठविले. आगरा येथे पोहोचल्यावर औरंगजेबाने राजांस नजरकैदेत टाकून ठार मारण्याचा बेत आखला. परंतु शिवाजीराजे पुत्र संभाजींसह सुटका करून घेण्यात यशस्वी ठरले. ही सुटका जागतिक इतिहासातील एक आश्चर्यजनक घटना मानली जाते. औरंगजेबाला विलक्षण धक्का बसला. स्वराज्यात परतताच राजांनी मुघलांना तहात दिलेले किल्ले परत जिंकून घेण्याचा सपाटा लावला. कोंढाणा किल्ला जिंकताना तानाजी मालुसरे यांस वीरमरण आले, परंतु किल्ला मराठ्यांच्या ताब्यात आला. १६७० मध्ये राजांनी पुन्हा एकदा सुरतेवर स्वारी करून अमाप द्रव्य स्वराज्यात आणले. यानंतर मध्ययुगाच्या इतिहासातील आणखी एक अभूतपूर्व घटना घडली. ती म्हणजे दिनांक ६ जून, १६७४ रोजी शिवाजी महाराजांचा राज्याभिषेक झाला. या सोहळ्यास काशीचे पंडित गागाभट्ट उपस्थित होते. यामुळे राजे छत्रपती झाले. या निमित्ताने त्यांनी अष्टप्रधान मंडळाची घोषणा केली. तांब्याचा पैसा 'शिवराई' आणि सोन्याचा 'शिवराई होन' अशी खास नाणी सुरू केली. 'मराठा पातशहा एवढा छत्रपती झाला, ही गोष्ट काही सामान्य जाली नाही.' या प्रसंगी रघुनाथपंडित आणि धुंडिराज लक्ष्मण व्यास यांनी राज्यव्यवहार कोश सिद्ध केला. भाषेतील फार्सी शब्दांच्या ऐवजी त्यांना पर्यायी शब्द देण्याची किंवा स्वभाषीय वळण देण्याची छत्रपती शिवाजी राजांची योजना मध्ययुगात नक्कीच अनुकरणीय होती. पंचांग सुधारणेसाठी

कृष्णज्योतिषीकडून 'करणकौस्तुभ' हा नवा करणग्रंथ सिद्ध केला. राज्यारोहणाच्या घटकेपासून नवा 'राजशक' सुरू करण्यात आला. राज्याभिषेकाचा सोहळा पाहून तृप्त झालेल्या मातोश्री जिजाऊसाहेबांचे निधन राज्याभिषेकानंतर झाले. यानंतर महाराजांनी दक्षिण दिग्विजयाची स्वारी 'दक्षिणची पादशाही आम्हा दक्षिणीयांचे हाती राहे' यासाठी हाती घेतली. भागानगरला जाऊन कुतबशाहाची भेट घेतली व आपला राज्यविस्तार दक्षिणेत केला. दिनांक ३ एप्रिल, १६८० रोजी वयाच्या ५० व्या वर्षी महाराज स्वर्गवासी झाले.

(बी.ई.इलेक्ट्रीकल)

Education makes children's world better.

गावरान सर

एक इवलसं रोप सानुलं
दवांत भिजलं होतं..
दाट धुक्याची शाल ओढूनी
निवांत निजलं होतं..
मग अचानक कुठून कळेना
ऊन कोवळे आले..
क्षणात साऱ्या दवबिंदूंचे
पाणी-पाणी झाले..
रोपाने मग अंग झटकले
हळूच मग ते उठले..
कळे न त्याला ईतके सुंदर
समोर हे जग कुठले...?
रानपाखरे किलबिल करीती
पक्षी गायची गाणी..
कोकीळेच्या मधूर सुरांचा
नाद यायचा काणी..
सुर्याचा एक किरण जेव्हा
दवबिंदूंवर पडला..
एक अलौकीक, अब्दुत असा
चमत्कार मग घडला..
इंद्रधनुच्या सप्त रंगांनी
सुंदर पिसारा फुलविला..
वाऱ्याच्या मंद झुळुकीने
आळस त्याचा भुलविला..
हवेसवे ते रोप मग
धुंद होऊन डोलू लागलं..
फुलपाखरांच्या सहवासात
मनातील गुपीत खोलू लागलं..
किती सुंदर जीवन त्याचे
गीती सुंदर गाव..
त्या रोपाने सहज गाठला
काळजाचा ठाव...

माझ्या वहीचं शेवटचं पान

माझ्या वहीचं शेवटचं पान
मळकं, फाटकं तरी छान होतं..
तिथल्या प्रतेक ओळीवर फक्त
तिच्याच नावाचं रान होतं..

आलीया तो-यात... प्रितीच्या खो-यात...

Aaliya Torayat Preeti Chya Khorayat

“ आलीया तो-यात... प्रितीच्या खो-यात... दरवळला
रानचाफा...माझ्या हया उरात..
राहीली उभी कशी...मिरगाच्या उन्हात... पाहयाला ...
लागली...कशी तु जोमात...”
ऐ...ऐ...ऐ... राणी...राणी...भाऊंची...राणी
आली वघा..
राणी..
भाऊंची...राणी...ऐटीत...झुलत...डुलत...आली...वघा..
“ पाहुनी... तुम्हाला... लाजले... वनात...उमेदीची चटक
हया... मुरली तनात..
काय करू ?...कुटं कशी मी...समजना... हया
रणात...भांवावुन जवळ आली... कळलं ना मनास...”
अरे...रे...रे...भिडली...भिडली...राणी...भाऊंना
भिडली..
भिडली...रे... भिडली...एकदाच
राणी...जोमानं भिडली..
“ आसमंत दरवळते ... विगुलाचे खनखनाट...रममान
झालो...मी ढोल ताशांचा दनदनाट..
भाराऊन गेलो आता...हया शिवारा... आवारात... दरवळला
सुगंध... माझ्या काव-या वाव-या मनात...”
घे... घे... घे... आता तरी घे... घेना
भाऊं... जवळ राणीला..
जुळुदे...मिळुदे...समदयासनी...कळुदे..
एकदम झक्कास भाऊं... एकदम झक्कास..
“ रमली अता मी... भाऊंच्या...खटयाळ मनात...समजुन
उमगले... भाऊंच्या खाणा खुणांत..
ओटावरी फुटलं डाळींव... माझ्या... एका
क्षणांत...गोडवा हा लागला...प्रेमाच्या वनात...”
अगं... अगं... अगं... कशी...कशी...कशी
ही...सुंदरा...चालली...चालली रे...चालली..
लाजली... रं...लाजली...सुंदरा राणी
लाजली...लाजली...रं... लाजली...लाजली..
“ आलीया तो-यात... प्रितीच्या खो-यात... दरवळला
रानचाफा...माझ्या हया उरात..
राहीली उभी कशी...मिरगाच्या उन्हात... पाहयाला ...
लागली...कशी तु जोमात...”
ऐ...ऐ...ऐ... एकच नंबर...झंकी...पंकी... एकच
नंबर...झंकी...पंकी... झंकी...पंकी..
लेखक : दत्तात्रय विठ्ठल जाधव

सुभाषिते

ज्ञानवानेन सुखवान्ज्ञान वानेव जीवति। ज्ञानवानेव बलवान
तस्मात् ज्ञानमयो भव॥

अर्थ: ज्ञानी व्यक्ति ही सुखी है, और ज्ञानी ही सही अर्थों में जीता है। जो ज्ञानी है वही बलवान है, इसलिए तू ज्ञानी बन।

गीती शीघ्री शिरः कम्पी तथा लिखित पाठकः।

अनर्थज्ञोऽल्पकण्ठश षडेते पाठकाधमाः॥

अर्थ: गाकर पढ़ना, जल्दी-जल्दी पढ़ना, पढ़ते हुए सिर हिलाना, लिखा हुआ पढ़ जाना, अर्थ जाने बिना पढ़ना, और धीमा आवाज होना ये छः पाठक के दोष हैं।

माधुर्य अक्षरव्यक्तिः पदच्छेदस्तु सुस्वरः। धैर्यं लय समर्थं च षडेते पाठके गुणाः॥

अर्थ: मधुरता, स्पष्ट उच्चारण, पदच्छेद, मधुर स्वर, धैर्य, और तन्मयता – ये पढ़ने वाले व्यक्ति के छः गुण हैं।

विद्या वितर्को विज्ञानं स्मृतिः तत्परता क्रिया। यस्यैते षड्गुणास्तस्य नासाध्यमतिवर्तते॥

अर्थ: विद्या, तर्कशक्ति, विज्ञान, स्मृतिशक्ति, तत्परता, और कार्यशीलता, ये छः जिसके पास हैं, उसके लिए कुछ भी असाध्य नहीं है।

आरोग्य बुद्धि विनयोद्यम शास्त्ररागाः। आभ्यन्तराः पठन सिद्धिकराः भवन्ति॥

अर्थ: आरोग्य, बुद्धि, विनय, उद्यम, और शास्त्र के प्रति अत्यधिक प्रेम – ये पाँच पढ़ने के लिए जरूरी आंतरिक गुण हैं।

जाड्यं धियो हरति संचति वाचि सत्यं। मानोन्नतिं दिशति पापमपाकरोति।

चेतः प्रसादयति दिक्षु तनोति कीर्तिं। सत्संगतिः कथय किं न करोति पुंसाम्॥

अर्थात्: अच्छे मित्रों का साथ बुद्धि की जड़ता को हर लेता है, वाणी में सत्य का संचार करता है, मान और उन्नति को बढ़ाता है और पापसे मुक्त करता है। चित्त को प्रसन्न करता है और (हमारी) कीर्ति को सभी दिशाओं में फैलाता है। (आपही) कहें कि सत्संगतिः मनुष्योंका कौनसा भला नहीं करती।

चन्दनं शीतलं लोके, चन्दनादपि चन्द्रमाः। चन्द्रचन्दनयोर्मध्ये शीतला साधुसंगतिः॥

अर्थात्: संसार में चन्दन को शीतल माना जाता है लेकिन चन्द्रमा चन्दन से भी शीतल होता है। अच्छे मित्रों का साथ चन्द्र और चन्दन दोनों की तुलना में अधिक शीतलता देनेवाला होता है।

सहसा विदधीत न क्रियामविवेकः परमापदांपदम्। वृणते हि

विमृश्यकारिणं गुणलुब्धाः स्वयमेव संपदः॥

अर्थात्: अचानक (आवेश में आकर बिना सोचे समझे) कोई कार्य नहीं करना चाहिए क्योंकि विवेकशून्यता सबसे बड़ी विपत्तियों का घर होती है। (इसके विपरीत) जो व्यक्ति सोच – समझकर कार्य करता है; गुणों से आकृष्ट होने वाली माँ लक्ष्मी स्वयं ही उसका चुनाव कर लेती है।

उद्यमेन हि सिध्यन्ति कार्याणि न मनोरथैः। न हि सुप्तस्य सिंहस्य प्रविशन्ति मुखे मृगाः॥

अर्थात्: कोई भी काम कड़ी मेहनत से ही पूरा होता है सिर्फ सोचने भर से नहीं। कभी भी सोते हुए शेर के मुँहमें हिरण खुद नहीं आ जाता।

विद्यां ददाति विनयं विनयाद्या ति पात्रताम्। पात्रत्वात् धनमाप्नोति धनात् धर्मं ततः सुखम्॥

अर्थात्: विद्या यानि ज्ञान हमें विनम्रता प्रादान करता है, विनम्रता से योग्यता आती है और योग्यता से हमें धन प्राप्त होता है जिससे हम धर्म के कार्य करते हैं और हमें सुख सुख मिलता है।

माता शत्रुः पिता वैरी येन बालो न पाठितः। न शोभते सभामध्ये हंसमध्ये बको यथा॥

अर्थात्: जो माता-पिता अपने बच्चों को नहीं पढ़ाते वे शत्रु के सामान हैं। बुद्धिमानों की सभा में अनपढ़ व्यक्ति कभी सम्मान नहीं पाता, वहाँ वह हंसों के बीच बगुले के समान होता है।

गुरुर्ब्रह्मा गुरुर्विष्णुः गुरुर्देवो महेश्वरः। गुरुःसाक्षात् परंब्रह्म तस्मैश्री गुरुवे नमः॥

अर्थात्: गुरु ही ब्रह्मा हैं, गुरु ही विष्णु हैं, गुरु ही शंकर हैं; गुरु ही साक्षात् परमब्रह्म हैं; ऐसे गुरु का मैं नमन करता हूँ।

वाणी रसवती यस्य, यस्य श्रमवती क्रिया। लक्ष्मीः दानवती यस्य, सफलं तस्य जीवितं॥

अर्थात:- जिस मनुष्य की वाणी मीठी है, जिसका कार्य परिश्रम से युक्त है, जिसका धन दान करने में प्रयुक्त होता है, उसका जीवन सफल है।

यस्य नास्ति स्वयं प्रज्ञा, शास्त्रं तस्य करोति किंलोचनाभ्या मविहीनस्य, दर्पणः किं करिष्यति।।

अर्थात:- जिस मनुष्य के पास स्वयं का विवेक नहीं है, शास्त्र उसका क्या करेंगे। जैसे नेत्रविहीन व्यक्ति के लिए दर्पण व्यर्थ है।

काव्यशास्त्रविनोदेन कालो गच्छति धीमतां। व्यसनेन च मूर्खाणां निद्रया कलहेन वा।।

अर्थात:- बुद्धिमान लोग काव्य-शास्त्र का अध्ययन करने में अपना समय व्यतीत करते हैं, जब कि मूर्ख लोग निद्रा, कलह और बुरी आदतों में अपना समय बिताते हैं।

भूमेः गरीयसी माता, स्वर्गात् उच्चतरः पिता। जननी जन्मभूमिश्च स्वर्गात् अपि गरीयसी।।

अर्थात:- भूमि से श्रेष्ठ माता है, स्वर्ग से ऊंचे पिता हैं, माता और मातृ भूमि स्वर्ग से भी श्रेष्ठ हैं।

शैले शैले न माणिक्यं, मौक्तिकं न गजे गजे। साधवो नहि सर्वत्र, चंदनं न वने वने।।

अर्थात:- प्रत्येक पर्वत पर अनमोल रत्न नहीं होते, प्रत्येक हाथी के मस्तक में मोती नहीं होता। सज्जन लोग सब जगह नहीं होते और प्रत्येक वन में चंदन नहीं पाया जाता।

नामंजूर

संग्रहीत

जपत किनाराशी डसोडणे नामंजूर,
अन्वाच्याची वाट पहाणे नामंजूर,
मीठरवावी दिशा वाहत्या पाण्याची,
येइल त्याला टेवर डुलणे नामंजूर.

मला ऋतूंची साथ नको, अन्कौल नको,
मला कोठल्या शुभ-शकुनांची झूलनको.
मुहूर्त माझा तोच ज्या क्षणी होइच्छा,
वेळ पाहुनी खेळ मांडणे नामंजूर.

रुसवे फुगवे भांडणतंटेला खकळा,
आपला तुपला हिशोब आहे हा सगळा.

रोख पावती इथेच द्यावी अन्च्यावी,
गगनाशी नेणे गार्हाणे नामंजूर.

मी मना स्वितेला शाप मानले नाही,
अन् उपभोगला पाप मानले नाही,
ढग काळाज्यातून एकही फिरला नाही,
नभ असले मी अद्याप पाहिले नाही.

नीती तत्वे फसवी गणिते दूर बरी,
रक्तातील आदि मजिण्याची ओढ खरी.
जगण्यासाठी रक्त वहाणे मज समजे,
पण रक्ताचा गर्व वहाणे नामंजूर.

बी. ई. इलेक्ट्रिकल

पण लोक काय म्हणतील?

चौकट मोडून बघेन म्हणतो,
मनासारखे जगेन म्हणतो,
परि नेमका येऊन छळतो
प्रश्न एक कातिल,

पण लोक काय म्हणतील??

झेलीत पाऊस चिंब भिजावे,
सुचेल गाणे तिथेच गावे,

वाटे शिंगे मोडून व्हावे वासरात सामील,

पण लोक काय म्हणतील??

चौकट मोडून बघेन म्हणतो,
मनासारखे जगेन म्हणतो,
परि नेमका येऊन छळतो
प्रश्न एक कातिल,

पण लोक काय म्हणतील??

पण लोक काय म्हणतील??

श्रीपाद शिंदे

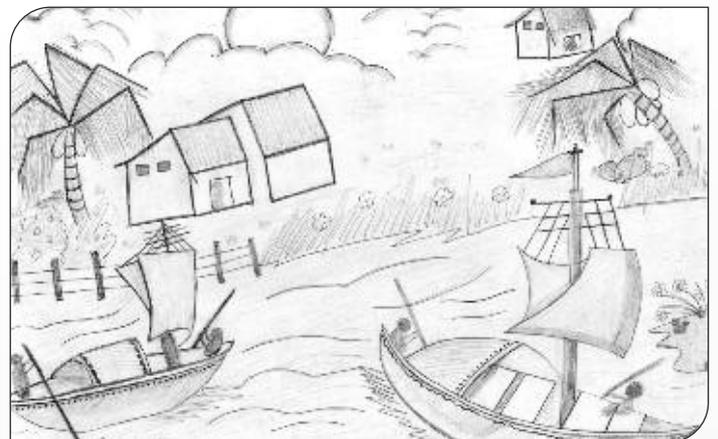
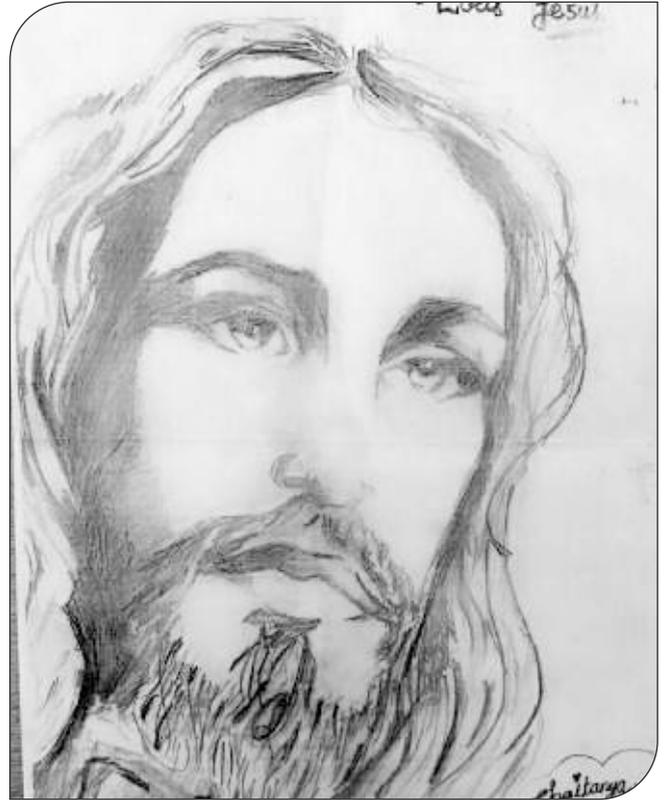

Sketch

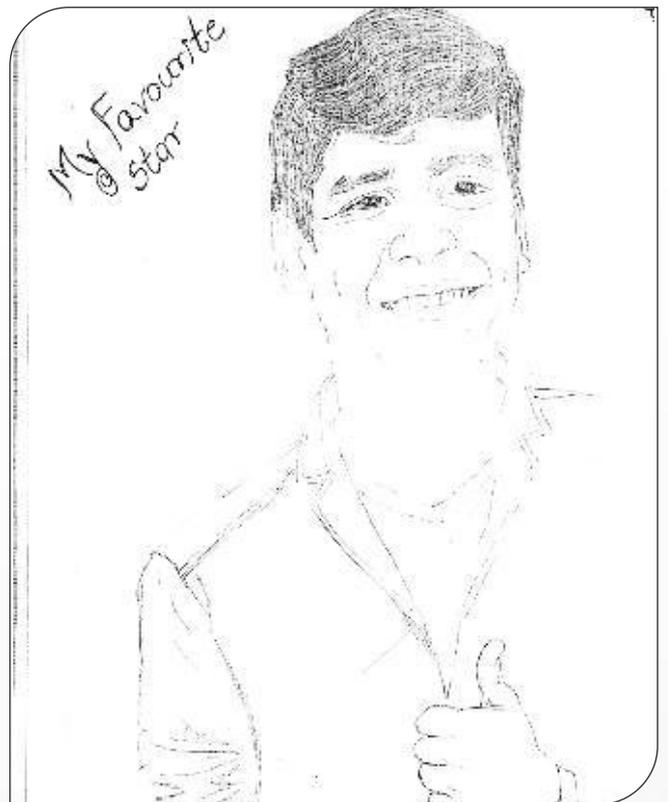

Sketch

Sketch

College Topper List

Class Wise Toppers

Class	Name of Branch	Rank	Name of the Student	Marks	% Marks /Grade
FE	FE Common	I	BAGWAN FARIYAL YUNUS	Credit	9.74/10
		II	GADHAVE SAYALI LAXMAN		9.22
		III	JADHAV VAIBHAV SADASHIV		9.16
SE	E&TC	I	BHONGALE ARATI SHARAD	Credit	8.96
	Mech	II	JAGTAP SURAJ UTTAM		8.62
	Civil	III	DEVKAR SUMIT BHAJANDAS		8.30
TE	Civil	I	KALE VISHAL	1198	79.87
	Civil	II	HAKE PRASHANT	1163	77.53
	Civil	III	AGARWAL JAYESH	1143	76.2
BE	Civil	I	SAUTADE SUNIL MARUTI	1214	80.93
	Electrical	II	WABLE TEJASHRI SHIVAJI	1212	80.8
	Electrical	III	TONDE SONALI PRABHAKAR	1211	80.73

Congratulations

Events

अलसस्य कुतो विद्या, अविद्यस्य कुतो धनम् | अधनस्य कुतो मित्रम्, अमित्रस्य कुतः सुखम् ||
अर्थ- आलसी को विद्या कहाँ अनपढ़/मूर्ख को धन कहाँ निर्धन को मित्र कहाँ और अमित्र को सुख कहाँ |

आलस्यं हि मनुष्याणां शरीरस्थो महान् रिपुः | नास्त्युद्यमसमो बन्धुः कृत्वा यं नावसीदति ||
अर्थ- मनुष्यों के शरीर में रहने वाला आलस्य ही (उनका) सबसे बड़ा शत्रु होता है | परिश्रम जैसा दूसरा (हमारा कोई अन्य मित्र नहीं होता क्योंकि परिश्रम करने वाला कभी दुखी नहीं होता |

क्षणशः कणशश्चैव विद्यामर्थं च साधयेत् | क्षणे नष्टे कुतो विद्या कणे नष्टे कुतो धनम् ||
अर्थ- एक-एक क्षण गँवाए बिना विद्या पानी चाहिए; और एक-एक कण बचाकर धन इकट्ठा करना चाहिए. क्षण गँवाने वाले को विद्या प्राप्त नहीं होती, और कण नष्ट करने वाले को धन नहीं मिलता.

विद्या नाम नरस्य कीर्तिरतुला भाग्यक्षये चाश्रयो | धेनुः कामदुधा रतिश्च विरहे नेत्रं तृतीयं च सा |
सत्कारायतनं कुलस्य महिमा रत्नैर्विना भूषणम् | तस्मादन्यमुपेक्ष्य सर्वविषयं विद्याधिकारं कुरु ||
अर्थ- विद्या अनुपम कीर्ति है; भाग्य का नाश होने पर वह आश्रय देती है, कामधेनु है, विरह में रति समान है, तीसरा नेत्र है, सत्कार का मंदिर है, कुल-महिमा है, बगैर रत्न का आभूषण है; इसलिए अन्य सब विषयों को छोड़कर विद्या का अधिकारी बन.

श्रियः प्रदुग्धे विपदो रुणद्धि यशांसि सूते मलिनं प्रमार्ष्टि | संस्कारशौचेन परं पुनीते शुद्धा हि बुद्धिः किल कामधेनुः ||
अर्थ- विद्या सचमुच कामधेनु है, क्योंकि वह संपत्ति को दोहती है, विपत्ति को रोकती है, यश दिलाती है, मलिनता धो देती है, और संस्काररूप पावित्र्य द्वारा अन्य को पावन करती है.

हर्तृर्न गोचरं याति दत्ता भवति विस्तृता | कल्पान्तेऽपि न या नश्येत् किमन्यद्विद्यया विना ||
अर्थ- जो चोरों के नजर नहीं आती, देने से जिसका विस्तार होता है, प्रलय काल में भी जिसका विनाश नहीं होता, वह विद्या के अलावा कौन सा धन हो सकता है ?

ज्ञातिभिर्वण्टयते नैव चोरेणापि न नीयते | दाने नैव क्षयं याति विद्यारत्नं महाधनम् ||
अर्थ- विद्यारूपी रत्न महान धन है, जिसका बंटवारा नहीं हो सकता, जिसे चोर चोरी नहीं कर सकते, और दान करने से जिसमें कमी नहीं आती.

सर्वद्रव्येषु विद्यैव द्रव्यमाहुरनुत्तमम् | अहार्यत्वादनर्ध्यत्वादक्षयत्वाच्च सर्वदा ||
अर्थ- सब धनों में विद्यारूपी धन सर्वोत्तम है, क्योंकि इसे न तो छीना जा सकता है और न यह चोरी की जा सकती है. इसकी कोई कीमत नहीं लगाई जा सकती है और उसका न इसका कभी नाश होता है.

मातेव रक्षति पितेव हिते नियुक्ते | कान्तेव चापि रमयत्यपनीय खेदम् |
लक्ष्मीं तनोति वितनोति च दिक्षु कीर्तिम् | किं किं न साधयति कल्पलतेव विद्या ||
अर्थ- विद्या माता की तरह रक्षा करती है, पिता की तरह हित करती है, पत्नी की तरह थकान दूर करके मन को रिझाती है, शोभा प्राप्त कराती है, और चारों दिशाओं में कीर्ति फैलाती है. सचमुच, कल्पवृक्ष की तरह यह विद्या क्या-क्या नहीं करती है. न्महात्मनाम् ||